

Leuvense studenten in Vietnam

p. 5

Presessen VTK en Industria

p. 7

Leuven heeft een filmmuseum!

p. 10

DE NIEUWE BACHELOR-MASTERSTRUKTUUR: WAT, WANNEER EN HOE?

Eerst blabla, dan BaMa

Dit academiejaar studeren de laatste licentiaten af aan de KU Leuven. Vanaf volgend jaar reikt onze universiteit immers al masterdiploma's uit. Dit kadert in de invoering van de bachelor-masterstructuur, een werk van lange adem, dat moet bijdragen tot de harmonisering van het Europese hoger onderwijs. Dit artikel schetst de krijtlijnen van de vernieuwde structuur.

eigen kenmerken. In de bacheloropleiding zou een algemene academische vorming moeten worden aangeboden. Een overstap naar een andere opleiding moet bijvoorbeeld nog mogelijk zijn na een semester. De student krijgt in de bachelor de basiskompetenties van zijn wetenschappelijke discipline mee en wordt voorbereid op de keuze van zijn verdere (studie-)loopbaan. Bachelors moeten volledig in het Nederlands kunnen gevolgd worden.

Een masteropleiding moet voorbereiden

van de master terecht, en een gedeelte van de meer gespecialiseerde VAO's worden zogenaamde 'advanced masters'. Onder deze laatste categorie vallen opleidingen die bij uitstek onderzoeksgebonden en per definitie internationaal zijn. Hoe de academische lerarenopleiding zich in dit plaatje zal situeren, is op dit ogenblik nog onduidelijk. Ook het structuur-voorontwerp van dekreet zwijgt hierover in alle talen.

Zoals zo vaak heeft de KU Leuven ook in dit implementatieproces de ambitie om

nele curriculum heeft doorlopen. Ook hiervoor moet men echter de toestemming van de dekreetgever afwachten.

KONKREET

Voor de erkenning van de vernieuwde opleidingen zal de KU Leuven werken met een tweefazenplan. In een eerste stap — dit academiejaar — moeten de fakulteiten en Permanente Onderwijscommissies (POK's) algemene voorstellen doen aan de Akademische Raad. Hierin moeten ze nagaan wat een zinvolle opleiding zou kunnen zijn, voor welke studenten deze bedoeld zou kunnen zijn enzovoort. Als de Akademische Raad het licht op groen zet, kunnen de programma's op basis van de richtlijnen concreet uitgewerkt worden. Voor de opleidingen die al in 2003 willen starten, zou dit moeten gebeuren tijdens de tweede helft van 2002.

Bij de hertekening van de curricula moet men rekening houden met een aantal principes. Zo zijn er de algemene implicaties van de Bolognaverklaring: opleidingen moeten flexibel zijn, de nadruk ligt op *employability*... Daarnaast zijn er ook de eigen uitgangspunten van de KU Leuven: de verworven principes van het semestereksamenstelsel, het onderwijsconcept Begeleide Zelfstudie als leidraad, de associatie met de hogeschoolen... In principe moet de huidige studieduur ongewijzigd blijven; afwijkingen op deze regel moeten terdege gemotiveerd worden. Ook zou het totale aantal opleidingen aan onze universiteit niet hoger mogen worden dan momenteel het geval is.

De nieuwe diplomastructuur *an sich* is eigenlijk niet zo belangrijk. Ook de raad hoger onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) is niet meteen

overtuigd van de intrinsieke meerwaarde van het BaMa-model. Wel vormt de invoering van de nieuwe structuur een uitgelezen kans om het hoger onderwijs te herdenken zodat het beter inspeelt op nieuwe maatschappelijke noden en zodat het een waardevolle positie kan verwerven in de Europese hoger onderwijsruimte. Uiteraard is dit een evolutie die we alleen maar kunnen toejuichen, maar toch moeten we als studenten er permanent over waken dat de kwaliteit van en de democratische toegang tot het hoger onderwijs niet in gedrang komen.

Tijl Vereenoghe

In de meeste fakulteiten is men intussen druk bezig met het inpassen van de programma's in een bachelor-masterstructuur (BaMa). Over het algemeen is men het erover eens dat deze operatie niet mag beperkt blijven tot wat kosmetisch 'knip- en plakwerk', zoals het bij andere hervormingen in het verleden wel eens het geval was.

Een initiële bachelorfase, die honderd tachtig studiepunten moet tellen, moet leiden tot de graad die in Vlaanderen — net zoals bijvoorbeeld in Nederland — vooral gezien wordt als doorstroomkwalifikatie. Anderzijds zou ook het bachelordiploma al valoriseerbaar moeten zijn op de arbeidsmarkt. De mate waarin de opleidingen voorbereiden op een concrete job zal echter sterk verschillen. De opleidingsdoelen van de ene bachelor zullen al konkreter op de arbeidsmarkt afgestemd zijn dan die van een andere. Wel moet vermeden worden dat uitstroom na de bachelor leidt tot hulpeloosheid op de arbeidsmarkt.

KENMERKEN

Een bacheloropleiding zou alleszins geen alleenstaand gegeven mogen zijn. Iedere bachelor moet rechtstreeks toegang bieden tot een of meerdere masteropleidingen. Wil een student een master volgen die niet rechtstreeks aansluit op zijn bacheloropleiding, kan dit eventueel toch indien hij voldoet aan de toelatingsvoorwaarden of indien hij een brugprogramma volgt. Een masteropleiding moet een minimale omvang hebben van zestig studiepunten, het ekwivalent van één studiejaar. Ook masteropleidingen van honderd twintig studiepunten zijn mogelijk en, indien dit dekretaal toelaatbaar zou blijken, kan dit ook negentig worden.

Bachelors en masters hebben elk hun

foto: Bart Wauters

European Student Convention

pp. 8-9

Dit weekend diskussieerden meer dan honderd Europese studenten in Brussel over de sociale dimensie van het hoger onderwijs. De studenten hierboven komen uit Wit-Rusland en riepen hun collega's op tot solidariteit voor hun hachelijke situatie in het door een diktoriaal regime geteisterde Wit-Rusland.

op een professionele loopbaan. Het onderwijs in de master moet gebeuren in nauwe samenhang met het wetenschappelijk onderzoek en wordt afgerond met een *meesterproef*. Wat het taalgebruik in de masterfase betreft, krijgen de instellingen van de dekreetgever wellicht een grotere autonomie (zie ook Veto 7). Aan de KU Leuven wil men iedere master tenminste gedeeltelijk in het Engels of in een andere taal aanbieden, sommige masters zelfs volledig.

De huidige Voortgezette Akademische Opleidingen (VAO's) moeten — na rationalisatie — ook in deze structuur ingepast worden. Een aantal VAO's komt op het nivo

een van de voortrekkers te zijn. Aan onze Alma Mater wil men al vanaf het academiejaar 2003-2004 van start gaan met de eerste vernieuwde bacheloropleidingen. Vanaf oktober 2007 zouden de meeste masters moeten opgestart worden, en in het academiejaar 2009-2010 zou de hele operatie moeten afgerond zijn. Er zal dus nog heel wat water door de Dijle stromen vooraleer de volledige bachelor-masterstructuur zal ingevoerd zijn. Toch zullen de studenten niet zo lang moeten wachten om de nieuwe titulatuur op hun diploma te vinden. Wie in 2003 afstudeert, zal zich reeds 'master' mogen noemen, ondanks het feit dat hij of zij nog het traditio-

Rector Westerrecht

Frgens in ons vlakke Vlaanderen-landje staat er een universiteit. En die universiteit heeft een rector. Niet zomaar een rector, maar een chief executive officer van formaat die volgens een onafhankelijk weekblad tot de honderd machtigste mannen van het land behoort. Heilig overtuigd van zijn eigen gelijk — en het ongelijk van alle anderen — trotseert André Westerrecht het academische gewoel. Deze week: de minister op bezoek.

Wolfertyn: Mijnheer de rector, minister van onderwijs Vanderdeuren is net gearriveerd.

Westerrecht: Laat haar nog eventjes sudderen, Frans. We zullen eens laten zien wie de nieuwe onderwijskeizer van Vlaanderen is. Ik heb trouwens vandaag mijn geheim wapen bij. Walter Zinzen heeft er ook al eens mee mogen kennismaken.

Wolfertyn: De minister is nogal gehaast. Ze heeft straks nog een afspraak met de vakbonden.

Westerrecht: Ik ben er klaar voor (ziet de minister binnenkomen, steekt de armen in de lucht en hinkt richting deur). Marleen!

Vanderdeuren: Mijnheer de rector.

Westerrecht: Sorry dat ik u heb laten wachten, maar ik had net mijn goede vriend, de dean van Harvard, aan de lijn.

Vanderdeuren: Eerlijk gezegd vind ik het niet zo gepast dat ik naar u moet komen.

Westerrecht: Tja, mijn voet, ziet u... En Brussel is toch o zo ver. U komt hier zeker voor het nieuwe structuurdecreet.

Interessante bedlektuur, moet ik zeggen. Verrassende plotwendingen, boeiende lokaties en het drama natuurlijk. Het ziet er goed uit. Want je weet, Marleen, ik ben en blijf uw trouwste bondgenoot. Uw partner in quality!

Vanderdeuren: Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen, mijnheer de rector, maar ik zit hier ook mede namens uw kollega's. Vooral de gigantische reclameborden in Brussel, Gent en Antwerpen met "Ook hier bouwt Westerrecht verder aan de beste universiteit van Vlaanderen!" komen nogal provocerend over.

Westerrecht: Ach die grapjassen toch. Straks gaat u nog vertellen dat u het emeritaat op 55 wenst! Dan moet ik volgend jaar met pensioen en kan ik geschiedenis gaan studeren (schatert het uit).

Westerrecht: (trekt de onderste lade van zijn bureau open en haalt boven: "De Grondwet van het federale België", geannoteerd door André Alen) Ziehier, mevrouw de minister! De wet! De grondwet zelfs! Ik lees u voor,

daar hebt u het. Raf Verwegen heeft het hier netjes voor mij aangekruist. Vrij, mevrouw de minister, dat blauwe woordje is u toch bekend?

Vanderdeuren: Vrijheid gaat ook gepaard met verantwoordelijkheid.

Westerrecht: Natuurlijk, Marleen, de schone ziel van 't kind, daar is het ons ook om te doen. (geestdriftig) Let op hoor! U kan ons niets doen. Ik ga desnoods naar de vrederechter van Leuven, 't Arbitragehof, ja zelfs het Joegoslavië-tribunaal als het moet! Als u Jihad wenst, dan kan u ze krijgen! Uw kollega kreeg vijftig werkloze schrijvers op zijn dak, wat denkt u van vijfhonderd actieve profen?

Vanderdeuren: Die houding vind ik toch enigszins bekrompen.

Westerrecht: Bekrompen, moi? Mevrouw, ik ben de grootste pluralist en democraat die hier rondloopt. En wie er daar anders over denkt, moet maar naar een andere universiteit gaan.

Vanderdeuren: Mijnheer de rector, u laat mij geen keuze. (zucht) Mijn partij wil na de volgende verkiezingen een staatssecretaris voor het hoger onderwijs. We zoeken iemand die de netten kan overstijgen, maar liefst met een kristelijk profiel.

Westerrecht: (verontwaardigd) Hoor ik dit goed? U wil dat ik overloop? Zeg maar tegen Karel de Stoute dat hij naar de maan kan lopen!

Vanderdeuren: Ja, mijnheer de rector!

FOKKE & SUKKE BELLEN DE AFDELING CUSTOMER SUPPORT

Vanderdeuren: Sorry, mijnheer de rector, maar ik heb ook een politieke verantwoordelijkheid tegenover de zes miljoen Vlamingen die belasting betalen. Uw expansiedrang kan echt niet door de beugel.

artikel 13. Spits uw oortjes! "Niemand kan tegen zijn wil afgetrokken worden..."

Vanderdeuren: (breekt de rector abrupt af) U bedoelt wellicht artikel 24.

Westerrecht: Ach ja, verkeerde pagina. Hier is het: "het onderwijs is vrij". Kijk,

Loes Mathijs

cartoon <http://www.foksuk.nl>

Alle gelijkenissen met bestaande personen of gebeurtenissen zijn louter toevallig. Volgende week: de zegen van de kardinaal.

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Rechtzetting

Twee weken geleden dook Veto onder in de wereld van de repetitoren-buro's. We vroeger Evelynne Terryn van het Instituut voor Handelsrecht of de misleidende reclame die deze buro's soms voeren wel wettelijk door de beugel kan. Onze reporter gaf haar woorden toen verkeerd weer. Indien de rechter een repetitor als een vrij beroep zou zien, is de wet handelspraktijken niet van toepassing. Er bestaat hiervoor een afzonderlijke wet, die evenwel op hetzelfde neerkomt. Onze verontschuldigen voor het misverstand.

(tl)

Alma serveert

Maandag	Kippenburger met groentjes	2,06 €	(83 Bef)
19.11.01	Roztélyos cygany modra	3,02 €	(122 Bef)
	Groentjes met toetje van lasagne	3,02 €	(122 Bef)
	Kabeljauwfilet met poldergroenten	3,45 €	(139 Bef)
Dinsdag	Hamburger met rode kool	2,06 €	(83 Bef)
20.11.01	Hmm...kaas en wijn (Eurofoliekes: FRANKRIJK)	3,67 €	(148 Bef)
	Groentpolka voor krokant kaasduo	2,31 €	(93 Bef)
	Visfilet met prei en wortelpuree	3,45 €	(139 Bef)
Woensdag	Braadworst met jonge worteltjes	2,06 €	(83 Bef)
21.11.01	Paella (Eurofoliekes: SPANJE)	3,45 €	(139 Bef)
	Vegetarisch Alma tuiltje	3,02 €	(122 Bef)
	Visbrochettes met Napolitaanse saus	3,02 €	(122 Bef)
Donderdag	Kippenbout met appelmoes	2,06 €	(83 Bef)
22.11.01	Goudse tarbotfilet (Eurofoliekes: NEDERLAND)	3,45 €	(139 Bef)
	Spinazietartaar met bloemkoolsla	3,45 €	(139 Bef)
	Visfilet met romige dragonsaus	3,02 €	(122 Bef)
Vrijdag	Wortelstoemp met spek en worst	2,06 €	(83 Bef)
23.11.01	Rumsteak met Tirolse saus	3,45 €	(139 Bef)
	Vegetarische loempia met rozijntjessaus	2,31 €	(93 Bef)
	Roze zalm met dragon en groentekorffe	3,67 €	(148 Bef)

De Alma-nac

Eurofoliekes in Alma

19 t.e.m. 23 november:

Win een leuke prijs met de Euro wedstrijd.

Dinsdag 20, woensdag 21 en donderdag 22 november:
Europese Schotels in de Alma restaurants.

Muziek op je bord!

Op donderdag 22 november in Alma 1:
'Candle Light Diner' in Alma 1 (18 t.e.m. 20 uur)

Kom sfeervol dineren en geniet van
het muzikale talent van Mike Egan.

Meer weten over de Alma-nac:
www.alma.kuleuven.ac.be

ALMA
UNIVERSITEITSRESTAURANTS

Proffen buizen imago Acco

We leven in een tijd waarin het imago van een persoon of bedrijf onvoorstelbaar belangrijk is. Een slecht imago kan nefast zijn, ook al strookt dit imago niet met de werkelijkheid. Een goed imago daarentegen is de beste camouflage voor eventueel aanwezige gebreken. Het mag dus geen verrassing zijn dat verschillende organisaties en bedrijven dolgraag weten wat hun imago is. Zo ook Acco, blijkt nu.

Als je als Leuvense student Acco niet kent, ben je duidelijk totaal niet bezig met je studies en ligt je kot op Mars. De overgrote meerderheid van de Leuvense studenten moeten zich vroeg of laat wel eens begeven naar de Acco om daar een paar cursussen te kopen. Maar voor die enkelen die Acco toch niet kennen volgt hier een korte voorstelling. Acco staat voor 'Academisch Coöperatief' en ontstond in de jaren vijftig van de vorige eeuw als een studenteninitiatief. Hun doel was cursussen uitgeven en verkopen aan democratische prijzen.

Ondertussen heeft Acco de structuur van coöperatieve vennootschap gekregen en haar activiteiten uitgebreid. De studenten hebben nog altijd een stem in het bestuur van Acco. Sociale Raad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), vaardigt steeds een paar studenten af die in de Raad van Bestuur zeten. De voornaamste doelstelling van Acco blijft, naar goede gewoonte, cursussen aanbieden tegen een zo laag mogelijke prijs gedurende het academiejaar. Essentieel voor deze lage prijzen is het aandeelhouderchap. Elke student kan door 1250 Bef te betalen aandeelhouder worden van Acco. Met dit aandeel krijg je een korting van vijftien à twintig percent op cursussen, kantoorartikelen en op boeken die worden uitgegeven door Acco. Tegenwoordig bestaat Acco uit drie delen. Ten eerste zijn er de winkels: vooral deze in de Tiensestraat is bekend maar sinds december 1999 heeft Acco ook een winkel in Heverlee waarin nu ook een cursusdienst is gevestigd. Ten tweede de uitgeverij: Acco geeft ongeveer achthonderd cursussen uit die officieel werden opgesteld door een prof. En tenslotte de drukkerij. Deze drukkerij verzorgt uiteraard alle eigen publikaties maar ook rapporten en tijdschriften behoren tot haar domein. Deze drukkerij is trouwens nog niet zo lang geleden verhuisd naar de Brusselsestraat.

VERBETEREN

Acco is dus een lovenswaardig initiatief dat ondertussen al een tijdje het leven van de Leuvense student een beetje goedkoper maakt. Maar onder het motto *alles kan beter* vonden de mensen van Acco het nodig om een grootscheeps onderzoek te houden naar het imago van Acco bij de Leuvense proffen. De bedoeling was om aan de hand van de resultaten van dit onderzoek de aankoop, promotie en verkoop van nieuwe cursussen en boeken te verbeteren. Professor Pierre François, van de faculteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen was verantwoordelijk voor het uitvoeren van de enquête.

Om te beginnen stuurde hij een enquêteformulier naar alle voltijdse lesgevers van de KU Leuven, 773 in totaal. Van alle formulieren die ingevuld werden en terug op het bureau van François belandden, bleken er 205 formulieren geschikt voor analyse. Dit komt neer op 26,5 procent van alle voltijdse lesgevers die onze Alma Mater rijk is.

De hele enquête bestond uit veertien vragen. François vraagt aan de proffen al hun vakken op te sommen die ze doceren, hoe ze de cursussen verspreiden en eventueel via welke uitgeverij. Ook de manier

waarop proffen hun informatie wensen te ontvangen van hun uitgeverijen wordt even nader bekeken. Hierna mochten de lesgevers aangeven met welke uitgeverij ze zeker nog eens willen samenwerken. Kurssussen in een andere taal en het gebruik van internet als distributiekanaal zijn de

op het imagovlak een onvoldoende van de Leuvense prof. Op geen enkel criterium krijgt Acco een eerste plaats toebedeeld. Uit de enquête bleek dat de proffen het meeste belang hechten aan de kwaliteit van het drukwerk, dat de uitgever belang hecht aan de kwaliteit, de medezeggenschap van de

behouden worden en hoe kunnen er meer klanten kunnen aangetrokken worden met bijvoorbeeld promotiekampagnes en een betere service?

De zachte dimensie is het aspect van het imago dat te maken heeft met de auteur. Het is belangrijk dat een auteur het gevoel

(foto archief)

onderwerpen van vragen zes tot en met tien. Bij de volgende twee vragen is er dier ingegaan op proffen die les geven aan verschillende fakulteiten met wel of niet dezelfde cursus. Om af te sluiten vraagt François nog aan welke faculteit elke professor verbonden is.

PIJNPUNTEN

Het imago zelf van Acco werd geëvalueerd aan de hand van dertien beoordelingscriteria:

- Meedenken met auteur
- Kommunikatie
- Kwaliteit van het drukwerk
- Kwaliteit van de taalredactie
- Bereiken van kopers in Vlaanderen
- Bereiken van kopers in het buitenland
- Snelheid van de publikatie
- Inspanningen in verband met promotie
- Reputatie van de uitgever
- Medezeggenschap van de auteur
- Uitgever hecht belang aan de kwaliteit
- Het voorraadbeleid
- Royalty regelingen
- Globale evaluatie

Uiteraard weet je nooit eksakt waar je staat als je de vergelijking niet durft aangaan met rechtstreekse concurrenten. In het geval van Acco zijn deze concurrenten de uitgeverijen Garant, Peeters en tenslotte Universitaire Pers Leuven. Dit zijn de enige uitgeverijen die minstens een tiental geldige beoordelingen hebben opgeleverd in de enquête. Acco doorstaat deze vergelijking op het gebied van imago niet goed, integendeel. Uit de enquête blijkt dat Acco door de proffen bedeed wordt met een derde of voorlaatste plaats. Enkel Garant doet slechter. Peeters staat het hoogste aangeschreven met Universitaire Pers Leuven in zijn kielzog. Op zeven van de dertien hierboven vermelde criteria scoort Acco het slechtst van allemaal. Meedenken met de auteur, communicatie, bereiken van kopers in Vlaanderen en het buitenland, snelheid van het publikatieproces, promotie-inspanningen en tenslotte de reputatie van de uitgever, zijn blijkbaar de pijnpunten. Acco krijgt dus

auteur en tenslotte een goede communicatie met de contactpersoon van de uitgever.

MARKT

Er is dus geen twijfel mogelijk. Het imago van Acco kan volgens de meeste Leuvense proffen echt wel beter. Wat wel opvalt als je deze konklusie trekt is de marktpositie van Acco. Die is immers uitermate sterk. Het beste bewijs hiervoor is de eerste plaats van Acco in de top tien van de meest populaire uitgeverijen bij Humane Wetenschappen en Eksakte Wetenschappen. Enkel bij Biomedische Wetenschappen staat Acco slechts op een derde plaats. Dit feit wordt nogmaals bevestigd door te kijken naar proffen die klant zijn bij Acco en proffen die geen klant zijn bij Acco. De klanten van Acco blijven trouw en bij de niet-klanten staat Acco ook op nummer een van de top tien van uitgeverijen. Dit is zeker goed nieuws voor Acco en het beste bewijs dat de meeste Leuvense proffen echt wel geloven in deze drukkerij. Er is echter ook een maar in dit mooie verhaal. De opkomst van buitenlandse uitgeverijen is onmiskenbaar. Mc Graw Hill staat overal mooi in de top drie en is vooral populair bij Biomedische Wetenschappen.

Tot slot formuleert professor François nog een aantal aanbevelingen die dienen om het imago van Acco een stap vooruit te helpen. Zowel de harde als de zachte dimensies van Acco moeten verbeteren. De harde dimensie slaat vooral op de aspecten van het imago dat met de klanten van Acco te maken heeft. Hoe kunnen de bestaande klanten

heeft dat er voldoende tijd, aandacht en geld in zijn werk geïnvesteerd wordt. Waarom moeten deze dimensies nu verbeterd worden? De harde dimensies moeten in ieder geval verbeterd worden om meer klanten aan te trekken. Uit de enquête blijkt ook dat Acco juist op deze dimensie de grootste achterstand heeft. En tenslotte hechten de professoren van Humane Wetenschappen heel veel belang aan deze dimensie. Niet alleen de harde dimensie moet verbeterd worden, ook de zachte dimensie moet veel beter kunnen. Volgens de heren lesgevers zijn de vijf belangrijkste criteria uit het lijstje van dertien zachte dimensies. Juist omdat deze criteria zo belangrijk zijn moeten ze konstant verbeterd worden. Dat de proffen deze dimensie zeer belangrijk vinden mag geen verrassing zijn. Zij komen met hun cursussen immers het meest in contact met deze zachte dimensie. Zij gaan

uiteraard niet tegen hun eigen winkel praten.

Het imago van Acco kan en moet dus beter kunnen. Professor François heeft om dit doel te bereiken met zijn enquête een paar belangrijke richtingaanwijzers geproduceerd. Maar het belangrijkste nieuws dat dit onderzoek opgeleverd heeft is het grote vertrouwen dat de overgrote meerderheid van de Leuvense professoren nog steeds heeft in Acco. Dat ziet

er dus goed uit voor de toekomst. De Leuvense student zal nog wel een tijdje blokvoer kunnen kopen aan een democratische prijs.

Kristof D'Exelle

De klanten van Acco blijven trouw en bij de niet-klanten staat Acco ook op nummer een van de top tien van uitgeverijen

De tropen in uw achtertuin

Rijst, tarwe en maïs. Deze drie gewassen bekleden de ereplaatsen van de belangrijkste voedingsgewassen in de ontwikkelingslanden. Op de 'ondankbare' vierde plaats staat de banaan, op wereldschaal het belangrijkste fruitgewas. Om te voorkomen dat ziektes deze levensbelangrijke voedingsbron verteren, werd reeds midden jaren tachtig een wereldwijd netwerk rond banaan-gerelateerd onderzoek uitgebouwd. Ook het koude druilerige Leuven speelt daarin een voorname rol.

Bananen bestaan in alle grootte, vormen, kleuren en smaken: meer dan duizend types kunnen ondergebracht worden in vijftig groepen van variëteiten. De bananen zoals die hier in de winkels liggen, behoren tot een twee- à drietal soorten die gemakkelijk te telen en te bewaren zijn, maar daarbij moeten inboeten aan smaak. Voor de lekkerste bananen moet je in de tropische landen zijn.

Voor de gemiddelde westerling is een banaan een doodgewone zoete vrucht die ze vaak niet meer dan één keer in de twee weken eten. Vierhonderd miljoen mensen in tropische landen verorberen echter dagelijks bananen, in het oosten van Afrika zelfs tot een kilogram per dag. Het gebruik van deze, overigens niet altijd zoete, banaan in de ontwikkelingslanden is ook veel gevarieerder. De bevolking kookt de vrucht of maakt er — na een fermentatieproces in een uitgeholde boomstam overdekt met bananenbladeren — alcoholische dranken als bier en wijn van. Het moet dan ook niet verbazen dat slechts een tiende van de wereldproductie bestemd is voor export; de overige negentig procent zijn integraal bestemd voor lokaal verbruik.

SCHIMMEL

Plantenziektes kunnen de opbrengst van de bananen zware schade toebrengen. Dit was het geval begin jaren tachtig toen de schimmel *Black Sigatoka* toesloeg en zich in sneltreinvaart verspreidde in Afrika en

Latijs-Amerika. Een snelle reactie was onontbeerlijk om te vermijden dat de ziekte geen desastreuze gevolgen zou aannemen voor de kleine boeren afhankelijk van de bananenteelt. Dit resulteerde in de oprichting van het 'International Network for the Improvement of Banana and Plantain' (Inibap) in 1985. Inibap nam de coördinatie van de samenwerking op zich. Het onderzoek gebeurt door partners in zowel ontwikkelingslanden als geïndustrialiseerde landen.

Een van de kernactiviteiten van Inibap bevindt zich in het Laboratorium voor Tropische Plantenteelt aan de faculteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen. Ines Van Den Houwe is er verantwoordelijk voor het Inibap Transit Centre, dat zich richt op het conserveren en wereldwijd verdelen van genetisch materiaal van bananen. Inibap koos midden jaren tachtig immers Leuven uit als lokatie om een genenbank aan te leggen. In de eerste plaats omdat in de Leuvense labo's de expertize aanwezig was in verband met *in vitro*-technieken. In tweede instantie omdat het continentale klimaat zoals we dat in België kennen bananenvrij is en er dus ook geen bananenziektes aanwezig zijn: zo kunnen de zaden in- en uitgevoerd worden zonder het risico gedurende de tussenlanding besmet te worden. In de loop van vijftien jaar is de genenbank uitgegroeid tot de grootste ter wereld. De huidige genenbank bestaat uit meer dan duizend soorten, zowel wilde als lokale, kommersiële en veredelde variëteiten. Een konstante temperatuur van zestien graden Celsius vertraagt de groei van de *in vitro*-plantjes.

ZADEN

Andere instituten bezitten duplicaten van delen van de kollektie voor het geval er iets mis zou gaan met de Leuvense genenbank. De ontwikkelingen staan ondertussen niet stil en recent werd een nieuwe techniek op punt gesteld: het bewaren van bananenkemplanten in vloeibare stikstof. Daardoor stopt de seldeling en kan het kiemplasma — net zoals bijvoorbeeld bij het invriezen van embryo's — tot in de eeuwigheid bewaard

worden. De medewerkers van de laboratoria van tropische plantenteelt vriezen momenteel roetinematig bananenkemplanten in. Niet dat dit op termijn het einde betekent van de oorspronkelijke genenbank: de nieuwe methode zorgt voor een back-up, terwijl de originele genenbank blijft fungeren als werk-kollektie om mensen te bevoorraden met de geschikte zaden.

Sinds een aantal jaren heeft Inibap immers de mensen kunnen bereiden die behoren tot de oorspronkelijke doelgroep: de lokale boeren die op kleinschalige wijze bananen telen om in hun levensonderhoud te voorzien. Zij kunnen een bestelling plaatsen, waarna de mikro-plantjes verpakt in plastic en voorzien van een voedingsbodempost worden toegestuurd. Inibap voert ook veredelde ziekteresistente variëteiten in, hybriden genaamd, in verschillende regio's, waarna de ontwikkelingen geëvalueerd worden. Zo steeg in noordelijk Tanzania de opbrengst met honderdvijftig procent. Deze resistente bananen zijn bovendien volledig biologisch geteeld: pesticiden zijn voorlopig niet nodig. Op deze uitgavepost kunnen de lokale boeren veel geld besparen.

(foto Barbara Vanden Bulcke)

Alle bona fide personen of organisaties mogen geheel gratis gebruik maken van de genenbank. Die dienstverlening mag dan wel gratis zijn, uiteindelijk is er altijd iemand die moet betalen. De bananenbank dankt haar voortbestaan aan subsidies van de Belgische overheid. Grote bedrijven in de bananensektor zien geen brood in het hele opzet: de investering levert op korte termijn niet voldoende winst op. Nochtans heeft iedereen, zij het wel op lange termijn bekeken, baat bij het onderzoek.

Iris Dierckx

Meer informatie vind je op <http://www.agr.kuleuven.ac.be/dtp/tro/itc.htm>

STRUKTUURPLAN LEUVEN:

Leve de KU Leuven, weg met de studenten

Leuven heeft sinds kort een structuurplan, dat goedgekeurd moet zijn voor mei 2004. Zoniet verliest Leuven zijn autonomie inzake vergunningsbeleid. Bij het opstellen van dit structuurplan moet Leuven uiteraard rekening houden met de KU Leuven en haar studenten.

Onze unief wordt volledig ingepast in dit plan en het algemeen beleid van de stad Leuven. Hierbij komt sterk naar boven dat onze Alma Mater als een zegen wordt beschouwd, maar haar studenten vaak als een kwelling. Door een politieke beslissing mag Leuven slechts 100 000 inwoners tellen. Leuven streeft, naar eigen zeggen, naar een evenwichtige bevolkingssamenstelling en wil daarom jonge gezinnen aantrekken. Maar het volledige plan geeft sterk de indruk dat de stad zich richt op de meer gegoede gezinnen. Hierbij worden de sociaal zwakkere groepen als een gevaar gezien. Zij zouden de oorzaak zijn van de uitloop van de gezinnen met middelgrote inkomens en de kapitaalcrachten.

KWELLING

Voor de rol van studenten wordt benadrukt als storende faktor. Het beleidsplan vormt een duidelijke mening over deze

faktoren: "Funkties die storend zijn voor de woonomgeving, elders te vestigen en de vrijgekomen ruimten effectief voor woningen te ontwikkelen". De kamerstop, in 1995 afgekondigd, is een duidelijk teken van het beleid van de stad ten opzichte van studenten. Maar ook het uitgaansleven en de werking van de kringen worden langzaam beknot en afgebouwd. Zo zullen volgens het structuurplan alle nachtelijke activiteiten rond de oude markt worden afgebouwd.

Hoewel de stad een voorstander is van een mengeling van de verschillende woonvormen, mag deze geen negatief effect hebben op de woonkwaliteit. Daarom zou de stad studentenbuurten willen creëren en een aantal gebieden afschermen voor de negatieve impact van de student. Dit zou gebeuren door: "de concentratie aan studentenhuizing te beperken en activiteiten die nachtlawaai genereren, te verbieden". Toch kunnen op alternatieve plaatsen studentenkoten komen, namelijk op plaatsen die voor permanent wonen niet aantrekkelijk zijn, zoals boven commerciële gelijkvloerse verdiepingen zoals winkels en kantoren van vrije beroepen, in het commerciële centrum, langs drukke straten, in uitgangsbuurtten. Deze buurtten zouden dan ook uitermate geschikt zijn als *studentengetto's*.

De meer gefortuneerde student kan zich wel nog vestigen in oudere gebouwen die omwille van hun typologie of omwille van de renovatiekosten minder in aanmerking komen voor permanente bewoning. Het toelaten van studentenhuizing in dergelijke gebouwen betekent een instandhouding van het historisch patrimonium. Dit biedt meteen een oplossing voor de verdere nutteloosheid van deze gebouwen. Om de hoge kosten gedeeltelijk te compenseren kunnen ouderen, waar de kinderen het huis uit zijn, en jonge gezinnen die een huis op uitbreiding willen kopen, de toestemming krijgen om tijdelijk hun lege kamers aan studenten te verhuren. Bovendien wordt de overstap naar zelfstandigheid voor de jonge student kleiner.

ZEGEN

De economische en de politieke status van Leuven hangt sterk af van de positie van KU Leuven binnen de universitaire wereld. Vooral nu de globalisering in het hoger onderwijs met de Bologna-verklaring een feit wordt. Hoe sterker de KU Leuven staat in haar concurrentiestrijd tegenover de andere Europese universiteiten, hoe hoger het prestige voor Leuven. Ook is onze universiteit een belangrijke werkgever

in de streek. Denk maar aan de spin-offs. Deze zorgen ervoor dat Leuven een bijzondere, maar kwetsbare rol speelt binnen de Vlaamse ruit van Gent, Antwerpen, Brussel en Leuven. Dit dwingt de stad om nauw samen te werken met de KU Leuven en haar alle ruimte te geven om zich te ontwikkelen. Leuven vraagt wel aan de KU Leuven haar diensten te centreren. Dit beleid wordt dan ook al enkele jaren gevolgd. Deze politiek zal in de volgende jaren worden doorgezet, waardoor verschillende richtingen uit het centrum zullen verdwijnen.

In samenwerking met onze Alma Mater wil Leuven een volledig kongres- en seminarinenetwerk in de stad uitbouwen. In de volledige lijn van prestige projecten past ook de uitbouw van musea. De KU Leuven wordt als belangrijke cultuurdrager gevraagd om dit initiatief te steunen.

In haar obsessie naar prestige verwaarloost Leuven andere belangrijke zaken zoals mobiliteit, groen en omgeving. Verder duidt dit structuurplan erop dat Leuven haar negatieve houding ten opzichte van de studenten nog steeds geen verleden tijd is.

Jurgen Smekens

“Vietnamezen tarten de zwaartekracht”

De KU Leuven zendt haar zonen en dochters uit. Vele studenten trekken de wijde wereld in om onderzoek te doen in verband met hun thesis of om stage te lopen. Ook vanuit het departement architectuur worden studenten ingeschakeld in bestaande ontwikkelingsprojecten om ervaring op te doen met de stedenbouw in andere culturen.

Het Post Graduate Centre Human Settlements (PGCHS) van de KU Leuven fungeert als schakel in een consortium van Belgische universiteiten, consultancy-bedrijven en niet-goevernementele organisaties die ondersteuning bieden aan stedelijke ontwikkelingsprojecten. Het centrum is ook verbonden met de *Training and Capacity-Building Section* van de Verenigde Naties (VN). Op de VN-konferentie in Rio de Janeiro in 1992 bleek dat vele problemen en oplossingen betreffende duurzame stedelijke ontwikkeling terug te voeren zijn naar lokale activiteiten. Vanuit die optiek ondersteunt het PGCHS een aantal projecten in kleine gemeenschappen van zogenaamde ‘ontwikkelingslanden’.

In het verlengde hiervan kunnen studenten uit het laatste jaar architectuur gedurende een zestal weken onderzoek verrichten in een van dergelijke lokale gemeenschappen. Ze kunnen daarvoor beroep doen op een zogenaamde IRO-beurs van de Interfakultaire Raad voor Ontwikkelingsamenwerking (IRO), waardoor een deel van de kosten gedekt worden. Zo trokken tijdens de beginweken van dit academiejaar studenten naar Vietnam, Cuba, Zuid-Afrika en Kenia. Veto zocht twee van hen, Yuri Gerrits en Roeland Joosten, op om te peilen naar hun ervaringen.

PLATGEBOMBARDEERD

Yuri en Roeland reisden begin september af naar Vinh City in Vietnam. Deze stad met 230.000 inwoners vormt de hoofdstad van de Nghe An-provincie in centraal-Vietnam. Vinh is een van de armste steden van het land. Bovendien heeft de stad een turbulent verleden achter de rug. “Vinh City werd volledig platgebombardeerd door de Amerikanen tijdens de Vietnamoorlog,” vertelt Roeland. “De stad was immers de laatste bevoorradingspost, de poort naar het noorden waar de Vietcong zich ophield. Na de oorlog heeft het kommunistische regime uit Oost-Duitsland geholpen bij de heropbouw van de stad. Op dezelfde manier zijn de Russen bijgesprongen tijdens de heropbouw van Hanoi.” Tijdens de koude oorlog was het niet abnormaal dat naties die dezelfde ideologische opvattingen deelden mekaar te hulp kwamen. Niet alleen militair, ook materieel dus. Op die manier werd voldaan aan de grote woningnood die er op dat moment

heerste. Met de manier waarop de stad heropgebouwd werd, bleken echter grondige problemen verbonden.

Yuri: “De Oost-Duitsers hebben er grote appartementsblokken neergepoot. Het probleem is echter dat in die streek van Vietnam een agressief klimaat heerst: ekstreme hitte in de zomer en zeer koud in de winter. Bovendien is het er zeer vochtig. Na de Vietnamoorlog waren er echter geen goede materialen voorhanden en aangezien de woningnood zeer prangend was, moest er snel gewerkt worden. Het gevolg is dat er nu gewoon stukken van de gebouwen afbrokkelen.” Maar hiervoor is niet alleen het klimaat verantwoordelijk. Tot 1986 zorgde het kommunistische

regime voor de huisvesting. Vanuit het gelijkheidsbeginsel werden woningen verhuurd tegen zeer lage prijzen. Zo gaf de overheid wel iedereen een woning, maar was er geen geld om de gebouwen ook te onderhouden. De bewoners zelf keken ook al niet om naar hun huisvesting, aangezien ze enkel maar huurders waren. “Niemand zorgde dus voor die gebouwen en daarom zijn ze nu in erbarmelijke staat,” besluit Roeland.

OPEN

Iedereen heeft wel eens die tipische Oostblok-architectuur gezien. Grijsblokken die vooral uitblinken in functionaliteit en elke vorm van esthetische verantwoording ontberen. Bovendien dachten de kommunisten altijd vanuit het standpunt van het ‘kollektieve’. Volgens het zogenaamde ‘Existenzminimum’ was de woning een machine om in te wonen. Badkamers, keukens en andere ruimten werden als gemeenschappelijk terrein beschouwd en dienden dus gedeeld te worden door meerdere gezinnen. Dit strookte uiteraard niet met de traditionele Vietnamese leefcultuur. “Na verloop van tijd zijn die bewoners zelf keukens gaan inrichten op hun terras of in hun woonkamer. Daaronder zijn de gebouwen gekonstrueerd vanuit Europees oogpunt en dus geschikt voor kleine families. Vietnamese gezinnen bestaan echter soms wel uit twaalf personen. Met het gevolg dat de Vietnamezen zogenaamde ‘uitkragingen’ aan hun appartement zijn gaan bevestigen,” stelt Yuri. De bewoners bleken hun plaatsgebrek op te lossen door aan de wanden van de appartementsblokken allerlei koten en verlengstukken te breien. Een beetje op dezelfde manier waarmee de Belg zijn tuintje volbouwt met allerlei tuinhuisjes en schuurtjes. U kent het beeld van onze eigen ruimtelijke ordening ongetwijfeld van treinreizen doorheen het Vlaamse land, wanneer je een blik kan werpen in de plaatselijke achtertuinen. Het verschil is dat de Vietnamezen dit principe dus toepassen in de hoogte. “Vietnamezen tarten de zwaartekracht,” aldus Yuri. “Dat zie je ook in de straten, wan-

“Wat voor de Vietnamezen pure noodzaak is, blijkt voor westerse architecten soms een romantische inspiratiebron te zijn”

neer ze hun hele hebben en houden vastmaken op hun fietsen en brommertjes. Of ze kruipen met vier of vijf tegelijk op hun brommer.” Vaak werden die geïmproviseerde uitbreidingen enkel verankerd via ‘winkelhaken’ waarmee de doorsnee-westerse een rekje aan de muur bevestigd. Het is niet verwonderlijk dat er af en toe zo’n verlengstuk naar beneden stuikt. “Het grappige van de zaak is dat westerse architecten zich soms laten leiden door deze manier van wonen bij stedenbouwkundige ontwerpen

hier in het westen. Wat voor de Vietnamees een noodzaak is, kan voor ons als een romantisch en esthetisch inspiratiebron dienen,” voegt Roeland hieraan toe.

In 1986 werd de vrije markt ingevoerd. Dit bleek zijn weerslag te hebben op de plaatselijke wooncultuur. Roeland: “Tegenwoordig proberen ze hun woning dubbel te gebruiken. Niet alleen om in te leven, maar ook om er een winkeltje uit te baten. Ook dat brengt weer problemen met zich mee. Opnieuw willen ze daardoor hun woning vergroten. Ze hebben nu ook meer geld om dit te doen, terwijl ze in het verleden te

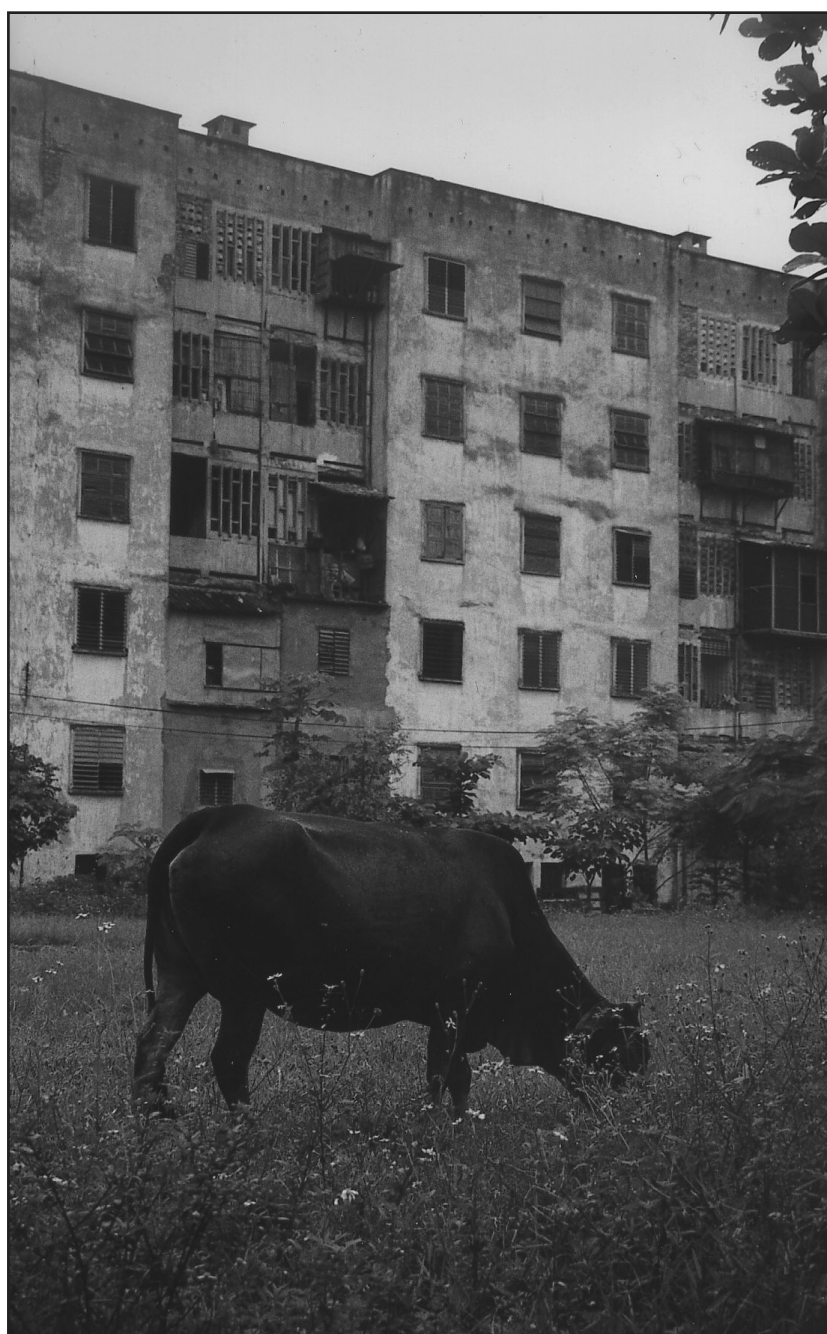
overtussen het hele gebied al naar goeddunken van de plaatselijke bevolking is volgebouwd.

Het doel van het verblijf van Yuri en Roeland in Vietnam is het maken van een thesis over de stedenbouwkundige problemen die ze vastgesteld hebben in deze gemeenschap. In eerste instantie worden deze problemen geïnventariseerd, maar vervolgens worden ook voorstellen gedaan om de situatie te verbeteren. In een eigen ontwerp zullen ze proberen de huidige situatie op te waarderen. Wanneer we hen vragen of hun voorstellen in praktijk zullen worden gebracht, zijn beiden eerder sceptisch: “Op de eerste plaats gaat het om het opdoen van ervaring. Datgene waar we nu al vier jaar over aan het studeren zijn, kunnen we nu concreet onderzoeken in een andere culturele context. We zullen onze voorstellen en een eigen ontwerp opsturen naar de Verenigde Naties, maar het is helemaal niet duidelijk dat daar ook iets mee gedaan zal worden.”

Het project in Vinh City loopt nu reeds zes jaar en onlangs werd er dan een voorstel gedaan om de bevindingen die gedurende deze periode van onderzoek gemaakt werden in de praktijk te brengen. “Het probleem is echter dat het ‘Ministerie van Konstruktie’ van Vietnam ook een voorstel gelanseerd heeft om de huidige woonsituatie aan te passen. Zij maken er een soort prestige-project van: alles met de grond gelijk maken en opnieuw heropbouwen met wolkenkrabbers. Aangezien dit ministerie beslissingsrecht heeft, hebben ze uiteraard hun eigen project goedgekeurd. Er is echter geen geld om zo’n dergelijk groot project uit te werken. Maar ondertussen is wel zes jaar onderzoek voorlopig van tafel geveegd. Als je dat hoort, dan besef je maar al te goed dat je je geen illusies hoeft te maken. Het doel van ons verblijf daar was vooral gericht op het opdoen van ervaring, een manier van werken aanleren.”

Ervaring hebben ze niet alleen opgedaan in verband met stedenbouwkundige vraagstukken. Ze hebben ook langere tijd tussen de plaatselijke bevolking geleefd. “In andere Vietnamese steden, toen we op doorreis waren naar Vinh, werden we beschouwd als toeristen. Maar in Vinh hadden ze al snel door dat wij geen toeristen waren,” geeft Yuri aan. “Hoewel enkel onze officiële contacten Engels of Duits spraken, werden we toch al snel opgenomen in de plaatselijke gemeenschap. We gingen volleyballen op één van de vele veldjes die daar liggen tussen die blokken. En op die manier kwamen we in contact met heel wat mensen. Die namen ons dan mee naar de plaatselijke bars en restaurants. Om te communiceren moesten we wel tekeningetjes maken of gebarentaal gebruiken.” Net zoals Yuri en Roeland zijn er vele studenten die dergelijke ervaringen gaan opdoen in het buitenland. De periode dat wetenschap enkel rondom de Leuvense kerktorens werd beoefend, is in deze tijd van doorgedreven internationalisering voorgoed voorbij.

Bert Ingelaere

(foto: Roeland Joosten)

arm waren om zelf veel ekstensies aan te brengen.” Ook langs de grote wegen die doorheen de stad lopen, worden allerlei winkeltjes en restaurantjes opgericht. Vietnamezen blijken vanuit hun recente inschakeling in de vrije markt ook een eigen invulling te geven aan het concept ‘open ruimte’. De gebieden tussen de appartementsblokken, die eigenlijk zouden moeten fungeren als parkjes, slibben dicht door de plaatselijke bouwwoede of ze worden gebruikt als moestuintjes om gewassen in te kweken die vervolgens opgediend worden in het aanpalende restaurant.

LUSTIG

Gezien het doortastende optreden tegen de wildgroei aan weekendhuisjes zou het departement ruimtelijke ordening van onze regering een vette klui hebben aan al deze ‘illegale’ Vietnamese nederzettingen. Misschien zal dit in de toekomst ook problemen geven in Vietnam, melden de architectuurstudenten nog: “Terwijl iedereen er lustig op los bouwt, is de plaatselijke overheid bezig met het uittekenen van een ‘masterplan’ om het geheel stedenbouwkundig te structureren. Hun plan zal volledig achterhaald zijn wanneer blijkt dat

ALBATROS DRAAIT NOG STEEDS OP 78 TOEREN

GETUIGENISSEN

JoostH: "Ik ben nog nooit zo goed zat geweest als in den Albatros. Het bier is er echt aan te raden."

PaulJ: "De kussen die ik daar gezien heb zijn heter dan die in Salou. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."

GoedeleL: "Den Albatros is beter dan SEX."

TineP: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Allé, al mijn lieven."

LouisT: "Eén van de vele prachtige zalen die Leuven rijk is. Allemaal dankzij mijn beleid."

DieterS: "Ik geef er regelmatig fuiven. Weet je waarom? Het is de beste manier om mijn pree van thuis aan te spekken. En de tofste."

JohannesP: "Salich Kerstfest en een Kéluukich Albatros."

PeterH: "Er gaat niets boven de Albatros om je *ass* eens goed te *shaken*."

SteveMillerB: "I'm gonna fly like an eagle."

GodfriedD: "Ik ga toch veel liever naar de cinema, hoor."

WalterC: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dat vergeet: Albatros."

LieveS: "Mij maakt het eigenlijk niet veel uit waar ik 's avonds eens kan ontspannen, maar om één of andere reden zit ik toch vaak in de Albatros."

GoddV: "En dan zijn er nog mensen die twifelen aan het bestaan van God."

RobV: "Als ik de Albatros vroeger had ontdekt, dan zou ik hoegenaamd geen probleem gehad hebben met die 72 uur."

Enige gelijkens of overeenkomst met bestaande of andere personen is natuurlijk volledig toevallig en zonder enige bijbedoeling. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

PRIJZEN

De laagste
van Leuven!

The Legend Continues

Voor alle fuiven kan je bij de Albatros terecht.

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

01 6/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)

fax: 01 6/22.01.03 GSM: 0497/27.41.14

loko@loko.student.kuleuven.ac.be

Boek nu je eindejaarsfuif!
Er zijn nog maar enkele
dagen vrij, dus wees er snel bij!

“Beter een korte duwer dan een lange trekker”

Tet konsept van deze reeks blijft hetzelfde. Net zoals de vorige keren had Veto weer een interview met twee presessen. Ditmaal kozen we ervoor om Industria, de zilveren medaille van de vierentwintig-urenloop, tegenover bronzen medaille VTK te plaatsen.

Terwijl buiten de temperatuur langzaam daalt tot het vriespunt heeft Veto een bijzonder warm gesprek met twee opmerkelijke en sympathieke presessen. Eigenlijk hadden we twee presessen uitgenodigd, maar we kregen er een derde gratis bij. Jo van Ekonomika komt zijn kollega Ward Stroobant, preses van Industria (Groep T), gezelschap houden in de tweekamp met Wim De Bruyne, de preses van de Vlaamse Technische Kring (VTK), de kring van de studenten burgerlijk ingenieur.

TWEDE OF DERDE PLAATS?

De week ervoor streden beide kringen nog lustig op de vierentwintig-urenloop, nu zitten ze broederlijk zij aan zij in een Leuven kafee. We hopen stilletjes dat de strijd tijdens het gesprek verder wordt gezet, zodat het boeiende stof oplevert voor ons artikel. Allereerst wensen we Industria proficiat met haar tweede plaats op de vierentwintig-urenloop. Onmiddellijk feliciteert Ward grijnzend VTK met haar derde plaats. De preses van de burgies laat zich niet van de wijs brengen en wijst Ward op de slechts nipte overwinning van Industria. Wim benadrukt vooral met trots dat VTK met het Formule 1-thema de prijs voor het beste standje wegkaapte. Met hun suikerspin wonnen ze ook nog eens nipt de prijs van beste gerecht voor de pita van de Unie der Kleine Kringen.

Ondertussen krijgt Wim al onmiddellijk een opmerking van een verwonderde Ward omdat hij een koffie bestelt. Wim vertelt dat hij steeds de dag begint met een koffie. Voor Ward is de dag al meer dan vierentwintig uur bezig en hij kiest dus gewoon voor een biertje. Nu wordt ook de aanwezigheid van Jo ons duidelijk: beiden hadden ze hun reputatie als frontman van hun kring hoog gehouden op de vierentwintig-uren van de Dulci, de fakbar van Ekonomika.

GERT OF SAMSON?

Een ideaal onderwerp om de tongen los te maken. Zonder al te veel na te denken, maken ze beiden dezelfde keuze. Wim: “Samson is voor mij een lekker pluizig beest. De sympathieke hond die gaat en staat waar hij wil.” Ward grijpt deze kans aan om een nog een steek te lanseren: “Geef mij zeker ook maar die grappige hond. Gert is de saai kwast, misschien het archetipe van de VTK’er.” Beide heren komen blijkbaar goed op dreef en zijn niet bepaald geremd in hun opmerkingen.

TREKKER OF DUWER?

“Beter een korte duwer dan een lange trekker,” luidt het lakonieke antwoord van Ward. Uiteindelijk vertellen beiden hetzelfde, een preses heeft vooral een belangrijke taak

om mensen te motiveren, samen met hen ideeën uit te werken en de ganse groep op gang te trekken.

Blijkbaar zijn de presessen blij om eens samen aan tafel te zitten. Ze hebben het over de gezonde concurrentie die er best wel mag zijn tussen de kringen. Misschien pikken ze al eens elkaar’s schilden, verzinnen ze koosnaampjes als ‘ekojanetten’ of ‘snob’ voor elkaar. Ward: “Uiteindelijk zijn we allemaal studenten en streven we naar hetzelfde doel. Kijk zelf maar, we zitten hier met drie presessen van drie verschillende studentenkringen en komen toch prima overeen.”

Wat wel waar is, want het is een gezellige boel aan het worden. Wim laat de koffie voor wat het is, bestelt een paar pinten en neemt zelf ook een ‘witte’. De presessen beginnen te praten over het

feit dat studenten de laatste jaren minder geëngageerd zijn. Studenten zitten tegenwoordig veel liever in een kleine groep bij iemand op kot, dan naar de grotere activiteiten van de fakulteitskring te gaan. “Volgens mij zijn Kotnet en wiet hier de voorname schuldigen,” voegt Ward er nog aan toe. En dit jaar komen de semesterexamens nog eens extra roet in het eten gooien.

DRUM ‘N BASS OF ROCK ‘N ROLL?

Naar aanleiding van Yellow Fever, VTK’s technofuif van twee weken geleden, willen we eens weten wat de muzikale voorkeuren zijn van beide heren. Natuurlijk zijn we ook nieuwsgierig hoe het mega-event verliep. “We zijn *superkontent* van de Yellow Fever van dit jaar. Alles verliep zeer goed en er waren veel minder problemen dan vorig jaar. Geen zware vechtpartijen, geen mensen die bonnetjes stalen of in de kassa grabbelden. Iedereen is zeer tevreden,” vertelt de preses van VTK fier. Ward geeft grif toe dat Industria wel jaloers is op een dergelijk groots gebeuren. “VTK heeft zijn Yellow Fever en Ekonomika brengt binnenkort de Smartlappenavond. We steunen deze activiteiten wel door bijvoorbeeld kaarten te verkopen, maar toch is het nog steeds een droom van Industria om zelf ook met iets groots af te komen.”

Bij de keuze tussen drum ‘n bass of rock ‘n roll kiest Ward resoluut voor het tweede. “Het wordt tegenwoordig misschien wat vergeten, maar voor mij gaat er niks boven een goed rocknummer.” Wim houdt er een ander mening op na: “Als ik moet kiezen tussen de twee bovenstaande dan kies ik voor drum ‘n bass. Eigenlijk prefereer ik nog het meest club, omdat het zich mooi positioneert tussen techno wat wel hard is, en drum ‘n bass dat eerder rustiger klinkt.”

HOGESCHOOL OF UNIVERSITEIT?

Het ligt voor de hand dat we deze vraag zouden stellen en het antwoord lijkt ons even evident, maar toch zijn we verrast door het antwoord van Ward. “Eigenlijk is het een flauw ekskuus, maar op het moment dat ik moest studeren voor het ingangsexamen van burgerlijk ingenieur, had ik geen tijd en goesting om ervoor te blokken. Eigenlijk heb ik dus gemakshalve voor industrieel ingenieur gekozen.” We merken op dat Ward dan even goed de vice-preses van Wim had kunnen zijn. Ward protesteert heftig en zegt dat Wim in die situatie meer dan waarschijnlijk zijn vice-preses zou geweest zijn.

Ward brengt aan dat beide opleidingen eigenlijk dezelfde zijn, maar de ene alleen

veel praktischer dan de andere. “Volgens mij hebben velen een vertekend beeld van onze opleiding. Wat de leerstof betreft, zien wij hetzelfde als de burgies, maar enkel minder gedetailleerd en zijn de examens minder moeilijk. Het is hetzelfde maar op een ander nivo. Wij hebben meer practica en labo wat er ook nog voor zorgt dat de opleiding concreter is.” Wim verdedigt de universitaire opleiding: “Het zijn twee verschillende opleidingen met andere beroepsuitwegen. De opleiding buiten beschouwing gelaten, kies ik zeker ook voor de unief omwille van zijn mitische uitstraling. Toen ik moest kiezen, heb ik geen sekonde getwijfeld.”

FIETS OF TE VOET?

Ward: “Ik ga steeds en overal te voet. Dat vind ik veiliger en een fiets kan enkel maar gepikt worden, of ‘geleend’ zoals we dat zeggen.” Ik ga ook veel liever te voet, dat is veel gezelliger. Als wij van Heverlee naar het centrum van Leuven komen, doen we daar ongeveer twintig minuten over, maar dat is zeker geen probleem. Voor mij is het echt sociaal om in bende op het

gemak ergens heen te gaan,” zegt Wim.

ROOD OF GROEN?

Eigenlijk willen we hiermee peilen naar de politieke voorkeuren van de presessen. Het lukt ons niet, want ze begonnen te praten over blauw en over smurfen. Waarbij dan waarschijnlijk VTK grote smurf zou zijn en Industria kleine smurf, terwijl Ekonomika de rol van Gargamel op zich zou mogen nemen. Er komt niet echt een reactie van Jo want die was eigenlijk het ganse gesprek vrij ‘afwezig’.

Als we hen vertellen dat we eigenlijk peilden naar een politieke kleur is de reactie van Wim: “Eigenlijk ligt het min of meer voor de hand dat iemand die eksakte wetenschappen studeert in het algemeen niet onmiddellijk aan politiek denkt. Dat zit niet in ons bloed, daarvoor zijn wij meestal

veel te rationeel. We trekken ons daar veel minder van aan.” Ward beaamt dit en bekent ook dat het bijna nooit gebeurt dat hij met vrienden een uur enkel over politiek bezig is.

COSTA BRAVA OF LES DEUX ALPES?

Met de skivakanties die door de meeste studentenverenigingen georganiseerd worden in het verschiep, lijkt het ons interessant om te weten welke vakantieformule zij verkiezen. Wim kiest voor de skivakantie: “Ik ben een echt wintermens. Geef mij dus zeker maar de aktie van het skiën. Liever dan op een of ander strand te liggen

bakken en niks te doen.”

Ward: “Ik blijf thuis en werk drie maanden voor mijn ouders. Thuis hebben we een kinderboerderij en als ik drie maanden thuis help, dan weet ik wat het is om te werken en word ik nadien een gans akademiejaar ‘gesubsidieerd’ om op kot te kunnen.”

CARTE BLANCHE

Zoals gewoonlijk geven we beide presessen op het einde van het interview vrij spel. Even moeten ze nadenken. Wim begint en stelt Ward voor de keuze tussen Stageco, de firma die de stand van Industria op de vierentwintig-urenloop in elkaar stak en Brico, de winkel waar VTK voor hun Formule 1-stand zijn materiaal haalde. “De reden waarom we met Stageco werken is eenvoudigweg dat we met te weinig werkvolk zijn om zelf een stand in elkaar te steken,” zegt Ward.

Vervolgens is het de beurt aan Ward om Wim een keuze te laten maken tussen twee termen: snel lopen of de mooiste stand? Nadat ze elkaar nog wat steken geven, zegt Wim: “Het is natuurlijk niet makkelijk, maar uiteindelijk

kies ik toch voor de mooiste stand. Het is nog steeds een mooi uithangbordje van een studentenvereniging.”

Als Veto al snode plannen had om twee presessen te laten bekvechten, is het ons in elk geval zeker niet gelukt. Het werd een zeer geslaagd en boeiend gesprek met de drie presessen. Nadien gingen we met z’n allen naar de Dulci om nog wat sfeer op te snuiven van de uitlopers van de vierentwintig-urenloop aldaar. Terwijl Jo terug achter de draaitafel ging staan, dansten Wim en Ward samen op een rocknummer.

Kris Malefason

foto’s: David Loyen

Studenten benadrukken sociale dimensie hoger onderwijs

Dit weekend kreeg Brussel het bezoek van maar liefst honderd twintig studentenvertegenwoordigers uit zeventig Europese landen. Reden voor dit bezoek was de *European Student Convention*, waarop vanuit het standpunt van de studenten werd gediscussieerd over de 'Europese Hoger Onderwijsruimte'.

De *European Student Convention* werd georganiseerd door de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en haar Waalse tegenhanger, de *Fédération des Etudiants Francophones* (FEF). Het gebeuren vond plaats onder de auspiciën van Esib, de organisatie van nationale studentenoverkoepelingen in Europa. Het tijdstip van deze bijeenkomst is symbolisch: 17 november is immers uitgeroepen tot 'International Students' Day' (zie ook kader).

De 'European Student Convention under the EU Presidency' is een vrij nieuwe traditie. Het is pas voor de derde keer dat deze bijeenkomst is georganiseerd. Tijdens het Franse voorzitterschap van de Europese Unie nodigde Jack Lang, de Franse minister van Onderwijs, de vertegenwoordigers van alle landelijke studentenkoepels uit. In Parijs verzamelden eind oktober 2000 meer dan driehonderd vijftig studenten om te discussiëren over studentenparticipatie en -input op Europees niveau. Een half jaar later was Göteborg aan de beurt, waar studenten werkten rond de Bologna-verklaring, met als resultaat het door velen erg geapprecieerde *Student Göteborg Declaration*. Nu België voorzitter is van de Europese Unie, kreeg ons landje de eer om de studenten te ontvangen.

De deelnemers aan de konventie waren allen vertegenwoordigers van de nationale studentenkoepels die lid zijn van Esib. Deze koepels zijn allemaal erkend door hun respectievelijke overheden en zijn bijna allemaal de enige studentengesprekspartner. De *European Student Convention* is dus niet zomaar een forum waar iedere student zijn eigen mening kan verkondigen, maar een conferentie waarop de deelnemende studenten elk hun nationale achterban vertegenwoordigen.

De rode draad van deze *European Student Convention* was de sociale dimensie van de Europese hoger onderwijsruimte. De reden hiervoor is vrij eenvoudig. De implementatie van de afspraken gemaakt in de Bologna-verklaring om het Europese ho-

ger onderwijs te harmoniseren, gebeurt op een nogal technische manier. De landelijke studentenkoepels hebben altijd - onder andere via Esib - hun bezorgdheden over de sociale impact van de hervormingen op de studenten geuit. Om maar een voorbeeld te geven: men wil de mobiliteit van de studenten bevorderen, maar hoe kunnen studenten mobiel zijn als ze niet eens hun studiefinanciering mee mogen nemen naar het buitenland en bovendien niet eens enige andere ondersteuning kunnen krijgen?

Dit onderwerp werd aangepakt via zes thematische workshops. Deze probeerden elk een antwoord te vinden op een welbepaalde vraag. Hoe kunnen de bestaande ongelijkheden in het hoger onderwijs weggevoerd worden? Welke initiatieven kunnen leiden tot het wegnemen van drempels voor de participatie aan het hoger onderwijs. Is er nog plaats voor solidariteit met de rest van de wereld? Wat met de opvatting over universiteiten als onafhankelijke centra van vrij onderzoek? Deze en vele andere vragen werden besproken in het licht van de nakende harmonisering van het Europese hoger onderwijs.

Omdat je de toekomst van het Europese onderwijs niet kunt bespreken zonder het ook te hebben over de toekomst van

Europa zelf, werden enkele prominente figuren uitgenodigd om over dit onderwerp te discussiëren. Het plenaire debat over 'The future of Europe' paste in dit kader. De studentenvertegenwoordigers traden in debat met vooraanstaande Europese beleids- en opniemakers, waaronder Romano Prodi, de voorzitter van de Europese Commissie. Op deze manier willen de studenten vanuit een pan-Europese dimensie een bijdrage leveren aan 'Het debat over de toekomst van de Europese Unie', een initiatief dat op de intergouvernementele conferentie van Nice in december 2000 het licht zag.

Uiteraard moet een dergelijke bijeenkomst ook een tastbaar resultaat hebben in de vorm van een verklaring. De Europese studentenvertegenwoordigers stelden daarom een *European Student Declaration* met hun wensen en bezorgdheden. De bedoeling is dat deze verklaring door minister Vanderpoorten (VLD), momenteel voorzitter van de Europese Raad van ministers van onderwijs,

op de volgende Raadsvergadering van 29 november zal worden gepresenteerd.

In deze 'Brussels Student Declaration' benadrukken de studenten verschillende punten die volgens hen prioritair zijn. Ze vragen een coherent beleid zowel voor als tijdens het hoger onderwijs. In het eerste geval moet de overheid ervoor zorgen dat de toegang tot het hoger onderwijs voor iedereen op gelijke basis is gegarandeerd. Selektiemechanismen mogen niet discrimineren en alleen gebaseerd zijn op de verworven kennis. In het tweede geval dient de overheid samen met de instellingen alle financiële barrières te elimineren zodat een kwaliteitsvolle participatie verzekerd is.

Ook de sociale rol van het onderwijs ten opzichte van de student en de maatschappij wordt benadrukt. Studenten moeten beschouwd worden als de kern van het onderwijs, niet als konsumenten die een produkt aankopen. In dit kader wordt nog eens vermeld dat het onderwijs niet opgenomen mag worden in de onderhandelingen over de 'General Agreement of Trade in Services' (Gats). Onderwijs is een mensenrecht en kan nooit een handelsprodukt zijn, stellen ze.

Niet competitie, maar wel samenwerking moet volgens de studenten de leidraad zijn in het hoger onderwijs. Een verhoogde mobiliteit van studenten mag niet leiden tot een grotere sociale ongelijkheid. Ook op dit vlak dienen alle hindernissen van sociale, economische en politieke aard weggenomen te worden. De studenten zien ook nood aan meer flexibiliteit om de nieuwe uitdagingen van het levenslang leren te kunnen aanpakken.

De sociale dimensie in het hoger onderwijs is niet alleen belangrijk in het kader van het Bolognaproces. Het is een essentieel aspect in het onderwijs in het algemeen. Esib zal blijven ijveren om deze sociale dimensie bij verdere onderhandelingen te betrekken. Met de *European Student Convention* is alvast een stap in de goede richting gezet.

Tijl Vereenooghe

Als je meer wil weten over de European Student Convention kun je terecht op <http://www.vvs.ac/ESC/index.htm>. De Student Göteborg Declaration kun je nalezen op <http://www.esib.org/prague/documents..>

Wat is Esib?

'Esib - The National Unions of Students in Europe' is de overkoepeling van vijftien landelijke studentenorganisaties uit vijftig landen. Om in aanmerking te komen voor lidmaatschap van Esib moeten nationale studentenkoepels aan een aantal strikte criteria voldoen. De organisaties moeten openstaan voor alle studenten in het land, ongeacht hun politieke overtuiging, religie, etnische of kulturele afkomst, seksuele oriëntatie, sociale status... Ze worden gerund en gecontroleerd door studenten, houden democratische verkiezingen en voeren een democratisch beleid. Verder zijn alle organisaties representatief autonoom en onafhankelijk in hun besluitvoering.

De leden van Esib worden over het algemeen door de overheid van hun land erkend als officiële (studenten-)gesprekspartners. Een kanttekening hierbij is dat dit in landen als Wit-Rusland en Albanië niet het geval is. Tot voor kort gold dit ook voor ex-Joegoslavië, maar de studentenkoepel die daar actief meewerkte aan de manifestaties tegen Milosevic, wordt intussen ook als een gerespecteerde organisatie beschouwd.

Het doel van Esib is het vertegenwoordigen van de studenten op Europees niveau en het promoten van hun belangen op het sociaal, economisch, cultureel en onderwijsvlak. Hierbij is Esib de spreekbuis naar alle relevante organen, in het bijzonder de Europese Unie, de Europese Raad en Unesco. Via een getrappt systeem vertegenwoordigt Esib in totaal zo'n zes miljoen Europese studenten.

Esib tracht studentenvertegenwoordigers samen te brengen en te informeren over Europese ontwikkelingen, vooral op het gebied van hoger onderwijs en jeugd. Aangezien meer en meer beslissingen die studenten aanbelangen, op Europees niveau worden genomen, is de rol van Esib als Europees studentenplatform aan het groeien. Esib verzekert de studentenparticipatie in de Europese beleidsvoering. Esib organiseert ondersteunt de leden door het organiseren van seminars, training en conferenties. Ook verzorgt ze de informatiedoorstroming, onder andere door het uitbrengen van een tijdschrift. Op de conferentie dit jaar in Praag, waar de implementatie van de Bologna-verklaring werd opgevolgd, werden de studenten van Esib alom geprezen om hun dossierkennis en inzicht in de materie. Sinds kort heeft Esib onderdak gevonden in Brussel, in hetzelfde gebouw waar ook de Vlaamse Vereniging van Studenten is gevestigd.

(tv)

(tv)

17 november: International Students' Day

Op 17 november 1939 werden de slaapvertrekken van de Praagse universiteit door de nazi's bestormd. Duizend tweehonderd studenten werden naar de concentratiekampen gestuurd, negen studentenleiders werden ter plekke geëxecuteerd, de universiteit werd gesloten en de gebouwen werden ter beschikking gesteld van de SS-troepen en van de Duitse oorlogsindustrie. Twee jaar later - in 1941 - werd 17 november door de International Students' Council in samenspraak met de geallieerde leiders uitgeroepen tot *International Students' Day*.

Reeds zestig jaar herdenkt men op 17 november het heldhaftig verzet van de Tsjechische studenten tegen de nazi-bezetting. Ook nu nog inspireren de gebeurtenissen van 1939 wereldwijd vele studenten in hun strijd voor democratisch onderwijs. Tot op de dag van vandaag bevinden de gebouwen van de International Union of Students (de wereldwijde studentenoverkoepeling met zitting in de Unesco) zich in '17th November Street', als erbetoon aan dit verzet, in het bijzonder voor hen die hierin het leven lieten. De International Students' Day is symbool geworden voor de idealen waarvoor de studenten vechten op lokaal, nationaal en internationaal vlak.

17 november staat dus in het teken van de democratisering van het onderwijs. Dit ideaal is opgenomen in de statuten en beginselverklaringen van vele studentenorganisaties. Voor deze organisaties is het hun diepste overtuiging dat iedere student, ongeacht zijn afkomst of geloof, de mogelijkheid moet hebben om het onderwijs van zijn of haar keuze te volgen. Jammer genoeg is dit nog steeds geen algemene verworvenheid en blijven studenten over heel de wereld ijveren voor hun rechten (lees bijvoorbeeld het artikel over de situatie in Wit-Rusland op pagina 6).

WIT-RUSSISCHE STUDENTEN ROEPEN EUROPESE KOEPELS OP TOT SOLIDARITEIT

Diktatoriaal regime Wit-Rusland bedreigt studentenorganisatie

Studentenvertegenwoordigers van Vlaamse universiteiten en hogescholen plegen wel eens te morren over hun gebrek aan inspraak in het beleid. Terecht weliswaar, maar als we onze situatie vergelijken met die in een aantal andere landen, blijkt dat het met de rechten van de student vaak veel slechter gesteld is.

De Wit-Russische overheid bijvoorbeeld heeft een rechtzaak ingespannen tegen de studentenkoepel van het land. De leden van deze koepel roepen de andere Europese studentenbonden nu op om zich solidair te verklaren met hun zusterorganisatie. De Belarusian Students Association (BSA) is de enige onafhankelijke studentenorganisatie van Wit-Rusland en als zodanig lid van Esib - The National Union of Students in Europe. Op de *European Student Convention* in Brussel vroeg een delegatie van Wit-Russische studenten de deelnemers zich te scharen achter het behoud van hun landelijke studentenvakbond. De Wit-Russische overheid probeert immers al geruime tijd BSA de mond te snoeren.

De hoofddoelstellingen van BSA, die in 1990 werd opgericht, zijn het promoten en versterken van de soevereiniteit van Wit-Rusland, het ontwikkelen van nationaal onderzoek, onderwijs en cultuur en het vormen van een nieuwe generatie Wit-Russische intellectuelen. Om dit te bereiken participeert BSA actief in het dagelijkse leven van de universiteiten, streeft ze naar het verbeteren van de omstandigheden in het onderwijs en beschermt ze de rechten van de studenten.

KRIEIK

BSA heeft het, net als vele andere organisaties in Wit-Rusland, reeds jaar en dag aan de stok met de overheid. President Lukashenko regeert zijn land immers met ijzeren hand; oppositie wordt in Wit-Rusland niet getolereerd. Lukashenko heeft door grondwetswijzigingen zowel het parlement als de rechtsprekende macht onder zijn mandaat gebracht. Het regime van Lukashenko is de laatste jaren erg repressief geworden en deze evolutie heeft ook zijn weerslag gehad op het onderwijs in Wit-Rusland. Studenten die voor hun mening durven opkomen, worden gekonfronteerd met bedreigingen of zelfs met geweld.

Deze toestand wordt mede in stand gehouden door het feit dat de rectoren — die door Lukashenko zelf aangeduid worden — er geen graten in zien om studenten die kritiek hebben op het regime, weg te sturen van de universiteiten. In Tsjechië is er weliswaar een programma waar de weggestuurde Wit-Russische studenten hun studies kunnen verderzetten, maar dat voldoet niet voor iedereen. BSA vraagt dat ook andere landen een dergelijk initiatief nemen zodat deze studenten verder kunnen studeren in het buitenland.

Het voorbije jaar werden leden van BSA geregeld geïntimideerd door de geheime en financiële politie. Sommigen zijn zelfs voor enige tijd *verdwenen* of hebben politiek asiel aangevraagd in het buitenland. Ettelijke BSA-leden werden uitgenodigd voor 'een gesprek' met de lokale KGB-departementen die aan alle Wit-Russische universiteiten actief zijn. In juli kreeg het kantoor van BSA het bezoek van zeven ambtenaren van de 'Financiële Onderzoekskommissie'. Toen tijdens de zomermaanden al een poging werd gedaan om BSA te ontbinden, kon dit enkel verhinderd worden door een sterke reactie van verschillende

Europese studentenbonden. Esib riep haar leden-studentenkoepels toen op om de problematiek in Wit-Rusland onder aandacht van de pers te brengen, brieven te schrijven naar de Wit-Russische overheid en waarnemers te sturen naar de op stapel staande presidentsverkiezingen in Wit-Rusland.

KIEZERS

Deze presidentsverkiezingen van 9 september 2001 waren de rechtstreekse aanleiding voor de rechtzaak die de Wit-Russische overheid momenteel tegen de studentenorganisatie voert. Deze verkiezingen werden op een ondemokratische manier gewonnen door zetelend president Lukashenko. Internationale waarnemers waren getuige van tientallen schendingen van het kiesrecht en grootscheepse overheidsmanipulatie van de kiezers. BSA heeft echter altijd geijverd voor democratische verkiezingskampagnes. Daarom beschouwt het regime-Lukashenko de studenten nu als een gevaar voor haar bestaan en maakt hen het werken zo goed als onmogelijk. Uiteindelijk heeft het ministerie van Justitie een procedure opgestart die zou kunnen leiden tot de ontbinding van de organisatie.

Ettelijke BSA-leden werden uitgenodigd voor 'een gesprek' met de lokale KGB-departementen die aan alle Wit-Russische universiteiten actief zijn

Op 18 oktober werd de voorzitter van BSA, Krycina Vituska, uitgenodigd voor een vergadering met onder andere minister van Justitie Victor Halavanau. Hier kreeg Vituska te horen dat de overheid een procedure zou opstarten met als doel de likwidatie van BSA. Enkele dagen later kreeg BSA een officieel schrijven in de bus met de redenen voor het afschaffen van hun organisatie. De brief bevatte een opsomming van beschuldigingen die de studentenorganisatie de voorbije maanden had ontvangen. Het ging hier onder meer om een aantal louter formele waarschuwingen. Zo klaagt de Wit-Russische overheid bijvoorbeeld over het feit dat het symbool dat door BSA wordt gebruikt niet identiek is aan datgene dat door hen is geregistreerd. Een gelijkaardige waarschuwing handelde over het gebruik van de Engelse naam van BSA in een aantal documenten. Volgens het ministerie moeten alle organisaties op nationaal vlak 'Republican' genoemd worden in het Engels. Daarom luidt de officiële benaming van BSA eigenlijk 'Republican Public Youth Organisation Belarusian Students Association'.

KONGRES

Deze argumenten zijn uiteraard nauwelijks inhoudelijk te noemen,

en door BSA intussen al lang in orde gebracht. Overigens dateerden deze waarschuwingen al van meer dan een jaar geleden, en zijn ze volgens de Wit-Russische wetgeving niet langer meer van kracht. Andere waarschuwingen zijn recenter, maar houden volgens BSA al evenmin steek. Zo is er het verwijt dat leden van BSA niet geantwoord hebben op brieven van het ministerie van Justitie. Deze brieven werden echter gestuurd naar de persoonlijke adressen van de leden, en volgens de wet gaat het dan om private correspondentie die niet kan verplichten tot een antwoord. Ook zag het ministerie plots graten in een aantal documenten van een BSA-kongres. Het kongres zou volgens hen niet volgens een aantal normen verlopen zijn. Deze normen werden echter pas aangenomen na het kongres en kunnen niet retro-actief worden toegepast. Een gelijkaardige situatie deed zich voor met de documenten voor de hernieuwing van de erkenning van BSA: twee jaar na datum onderzocht het ministerie de documenten nog eens opnieuw en kwam plots tot de vaststelling dat hierin "een gebrek was van bepaalde informatie".

Twee waarschuwingen voor een inbreuk op hetzelfde wetsartikel zijn in Wit-Rusland voldoende om een niet-goevernemente organisatie af te schaffen. Al deze beschuldigingen proberen de echte drijfveer van de Wit-Russische overheid te versluieren. Tijdens het onderhoud tussen de voorzitter van BSA en de minister van Justitie bleek immers maar al te duidelijk waar het deze laatste om te doen is. Doorn in het oog van de overheid is de jarenlange actieve participatie van BSA in de 'Get Out the Vote'-kampagne, en het feit dat de kiesresultaten in de door studenten gedomineerde kiesburo's in het nadeel van president Lukashenko uitdraaiden.

Volgens Alina Stefanovic, *international officer* van BSA, is dat nu net de doorn in het oog van de overheid: de inmenging van BSA in de verkiezingskampagnes en het mobiliseren van studenten om te waken over het democratisch verlopen van de verkiezingen. Toch schijnt er licht aan het eind van de tunnel. In de nasleep van de verkiezingen hebben de verschillende jongerenorganisaties hun ledenaantallen sterk zien stijgen. BSA had haar aantal

leden een maand na de verkiezingen zelfs verdubbeld. Blijkbaar zijn heel wat jongeren in Wit-Rusland het niet eens met de ondemokratische gang van zaken in hun land.

BSA-voorzitster Krycina Vituska houdt zich sterk dat het zeer moeilijk zal zijn om de erkenning van haar organisatie op te heffen en dat het zo goed als onmogelijk is om BSA als organisatie te likwidieren. "We hebben duizenden vrienden bij de Wit-Russische en buitenlandse studenten, de steun van honderden zusterorganisaties en ettelijke argumenten om de rechtzaak te winnen. Ons enige probleem is dat we een hinderpaal zijn voor de diktatuur in ons land, maar daar zijn we trots op," stelt ze strijdvaardig.

Alina Stefanovic is iets voorzichtiger: "Onze grootste hoop ligt momenteel bij de buitenlandse (studenten-)organisaties. We hopen dat zoveel mogelijk organisaties brieven zullen schrijven naar de minister. Die is verplicht om iedere brief persoonlijk te beantwoorden. Een toevloed van brieven kan er misschien toe leiden dat hij de zaak beu wordt en de procedure intrekt. Dit is al gebeurd in het geval van een andere mensenrechtenorganisatie in Wit-Rusland. Ook is het belangrijk dat de zaak zoveel mogelijk pers aandacht krijgt, zodat iedereen op de hoogte is van de situatie in ons land." Zelfs als BSA de rechtzaak verliest en haar erkenning kwijtraakt, is ze toch van plan om haar activiteiten verder te zetten. Stefanovic: "We zullen blijven strijden voor het democratiseren van ons land en ons onderwijs. Dat is de enige manier om ons land in Europa te krijgen."

BSA is niet de eerste organisatie die na de verkiezingen met ontbinding bedreigd wordt en ze zal zeker ook niet de laatste zijn. De oproep van de delegatie van de Wit-Russische studenten op de *European Student Convention* aan de Europese studentenbeweging beperkt zich daarom niet tot het in stand houden van een onafhankelijke studentenstem, maar hoopt ook de sluiting van andere non-goevernemente organisaties te vermijden. Alleen konstante aandacht voor het handelen van het regime-Lukashenko kan voorkomen dat deze laatste diktatuur in Europa slaagt in haar pogingen de roep om vrijheid en democratie van haar burgers monddood te maken.

Tijl Vereenooghe

Meer informatie over de *Belarusian Students' Association* vind je op hun website: <http://bsa.org.by>

Hype, holebi's en Hoet

Musea in Leuven hebben al een tijdje te kampen met een hardnekkig imago-probleem. Ze zouden te saai zijn, te droog en vooral, te onbekend. Veto acht de tijd rijp om dergelijke vooroordelen voor eens en voor altijd de wereld uit te helpen en start daarom met een nieuwe reeks over, jawel, de Leuvense musea. Het Vlaams Filmmuseum en -archief in de Vanderkelenstraat is het eerste in de rij. Heeft Leuven een filmmuseum? Leuven heeft een filmmuseum!

Het Vlaams Filmmuseum en -archief heeft een behoorlijk druk jaar achter de rug. De voorbije twaalf maanden was het museum een *hot topic* in de regionale verslaggeving en een ludieke aktie van Robbe De Hert haalde in april zelfs de nationale krantenkoppen. Vraag is of de verantwoordelijken daar wel zo blij om moeten of kunnen zijn. De aandacht ging toen immers vooral naar de erbarmelijke financiële toestand van het museum en nauwelijks naar de nochtans uitgebreide kollektie of de tentoonstellingen en festivals die in samenwerking met het Filmmuseum georganiseerd worden, zoals nu bijvoorbeeld het Holebi-Filmfestival.

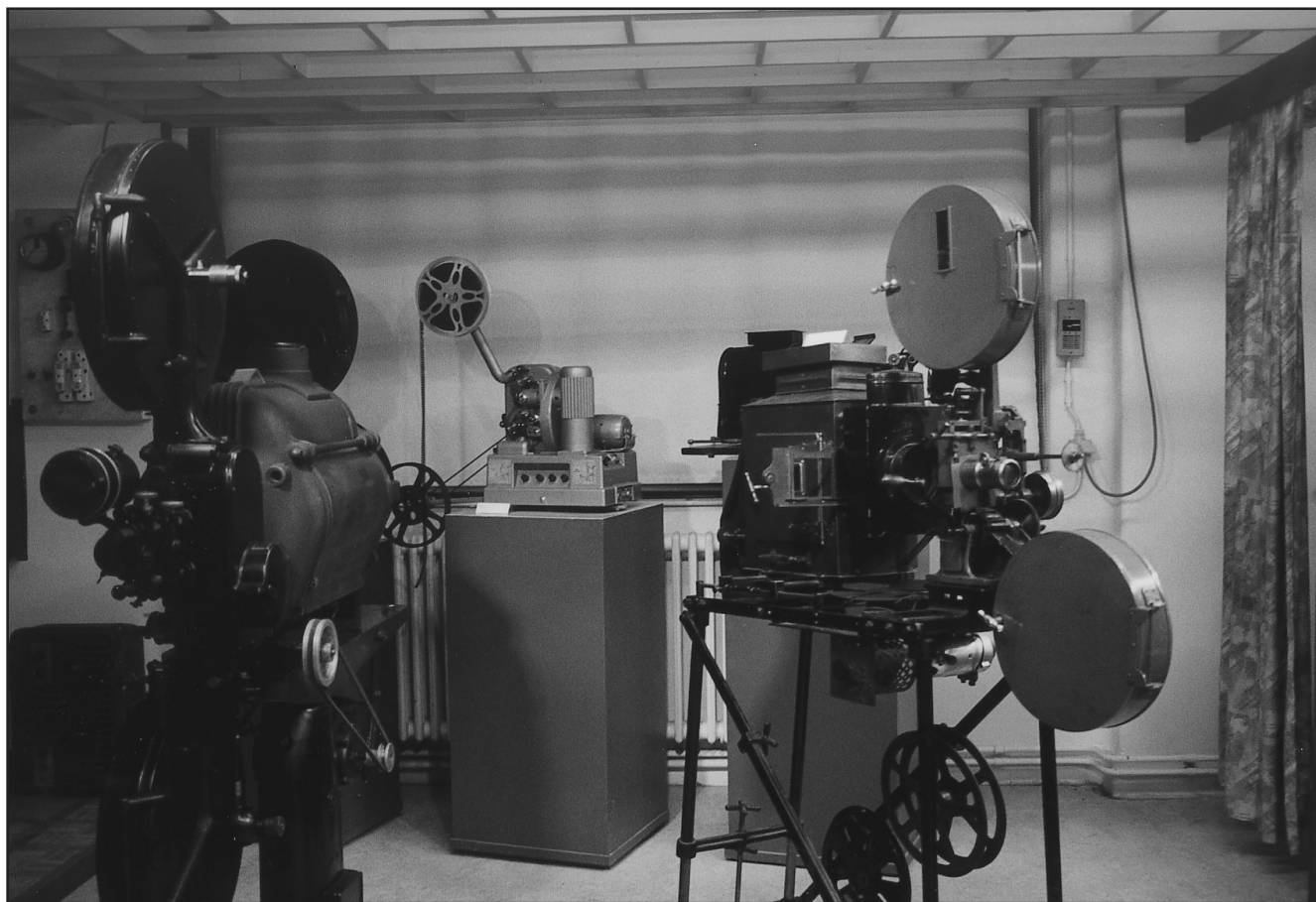
Het blijkt heel moeilijk de Leuvense studenten te mobiliseren voor voorstellingen van wat op het eerste gezicht obscure films lijken. Of, beter gezegd, films die niet volledig op aktie en geweld afgestemd zijn en daarom vaak over het hoofd gezien worden. Paul Geens, vorig jaar in augustus in dienst genomen om het museum open te houden, kan er zich behoorlijk over opwinden: "Als er echt bekende films vertoond worden — Hitchcock of zo — ja, dan is er wel belangstelling."

"Wanneer het echter om onbekende dingen gaat, is het heel wat minder natuurlijk. Zo hadden wij vorige week een voorstelling van Claude Chabrol (een invloedrijke Franse *nouvelle vague*-sineast die vooral in de jaren vijftig en zestig actief was, fv) en er zat letterlijk niemand in de zaal. Uiteraard zijn dat films die vooral de kenners aanspreken, de liefhebbers. Maar waarschijnlijk is vooral de mentaliteit van de mensen verkeerd. Als ze iets niet kennen, dan interesseert het hen blijkbaar ook niet. Het is een tendens die ook duidelijk bij de televisie merkbaar is. Films moeten echt

bekend zijn of ze worden gewoon niet uitgezonden."

HYPE

Het Vlaams Filmmuseum bezit een unieke en behoorlijk indrukwekkende kollektie van ruim achthonderd filmtostellen en een archief van meer dan achttienduizend filmrollen. Jaarlijks komen daar zo'n vijf- à zesduizend bezoekers op af. Het gros daarvan komt in groep — voornamelijk lagere en middelbare scholen — en volgt de overigens voortreffelijke geleide rondleiding. Zoals gezegd weten echter slechts weinig universiteitstudenten de weg naar het

museum te vinden. Paul Geens: "Ik heb eigenlijk de indruk dat de meeste studenten niet eens weten dat het museum bestaat."

Op de vraag of er eigenlijk wel genoeg voor promotie gezorgd wordt en of er wel echt inspanningen geleverd worden om het grote publiek aan te trekken, antwoordt hij dat er vroeger affiches gemaakt werden. De bevoegde mensen van de verschillende activiteiten hingen die dan altijd op de geschikte plaatsen op. "Maar nu mag dat niet meer," klinkt het. "Het kan blijkbaar niet meer voor bepaalde mensen. Het jammerlijke gevolg is dat de meeste potentiële bezoekers — lees: studenten — nu niet meer op de hoogte zijn van de activiteiten van het museum."

Geens gaat bovendien ook volmondig akkoord met de door Luc Perceval in Veto gelanseerde stelling (zie Veto 6 van deze jaargang) dat een jong publiek slechts warm kan worden gemaakt voor zaken als musea of teater als er een hype rond wordt gekreerd. "Dat is tot op zekere hoogte ook wel normaal. Het is nu eenmaal zo dat in een teevee-kultuur als de onze pas iets populair wordt als er ook veel publiciteit rond wordt gemaakt. Denk maar aan *Körperwelten*. Daarover wordt in talkshows gepraat, zoiets komt in de kranten. En dan was er nog de kommotie, de massale morele verontwaardiging die errond is ontstaan. Relletjes verkopen goed," aldus Paul Geens. "En dat is jammer, want

volstaat om de boel draaiende te houden. Bevoegde ministers Dirk Van Mechelen (VLD) en Bert Anckaers (Spirit) deden toen alsof hun neus bloedde en daar is nu eigenlijk niet zoveel verandering in gekomen. In april was er dan filmregisseur Robbe de Hert die met een ludieke aktie de aandacht wou vestigen op de armzalige toestand van het museum. Hij koos het bed van de film *De Witte* in het Vlaams Filmmuseum en -archief als decor voor een pikante fotosessie met model en actrice Sophie Winters, slechts gehuld in de Vlaamse Leeuw: "We gaan het bed van De Witte eens onteren, hé schat." Die foto zou dan verdeeld worden op het filmfestival van Cannes ter promotie van de Vlaamse film in het algemeen en zijn nieuwe projekt, met als ondertitel *L'Histoire érotique du cinéma*, in het bijzonder. Maar dus ook om aandacht te vragen voor de problemen van het filmmuseum. "Het belang van het Leuvense filmmuseum is dat het als eerste de Vlaamse film heeft verdedigd. De volksfilms bedoel ik dan, hé schat," aldus nog Robbe.

Wat de nabije toekomst betreft, zijn er vooral veel geruchten maar betrekkelijk weinig zekerheid. Paul Geens zegt zelf niet echt te weten wat het museum te wachten staat. "Er zijn allerlei geruchten over een overkoepelend projekt van Jan Hoet, een projekt dat zou zorgen voor een grondige reorganisatie van het Leuvense museumwezen. Zo zou onze kollektie ondergebracht worden in de zalen van het oude Stuc. Maar eigenlijk is dat alles nog heel erg vaag. Ik zou u er heel graag alles over vertellen, maar meer weet ik helaas zelf niet."

Doe dus ons en vooral de verantwoordelijken van het Filmmuseum een lol en waag u op (vooralsnog) onbekend terrein. Niet vergeten dus. Bezoeken dat museum. Doén! Robbe de Hert en Sophie Winters *can't be wrong*. Toch?

Frederick Vandromme

Vlaams Filmmuseum en -archief: Leopold Vanderkelenstraat 30, tel: 016/22.74.15. Toegang museum: 50/25, -12 j. gratis. In het ticket voor het Filmmuseum is op woensdag de filmvertoning inbegrepen. Voor het programma van die filmvertoningen kan men zich wenden tot het Filmmuseum.

Er is een effectievere manier om te slagen...

Rebus
REPETITIEBUREAU
VOOR UNIVERSITAIRE STUDENTEN

CONTACTEER ONS VRIJBLIJVEND
TEL. 016/20 45 92
WWW.REBUS.BE

er zijn zeer zeker tentoonstellingen of musea die minstens even goed zijn als *Körperwelten*, maar omdat daar dan een pak minder geld in wordt gepompt, is natuurlijk ook het bezoekersaantal navenant."

HOET

Er is echter heel wat meer aan de hand dan een gebrek aan belangstelling vanwege de Leuvense studenten. Het museum heeft geldproblemen en het is niet meteen duidelijk hoe die financiële put opgevuld dient te worden. In het voorjaar meldde Leuven schepen van Cultuur Saïd El Khadraoui (SPA) nog dat de stad niet meer alleen kon instaan voor de financiering. Hij legde er de nadruk op dat het museum wel degelijk een Vlaams museum is en dat de 200.000 frank die de Vlaamse Gemeenschap nu jaarlijks geeft bijlange niet

GRATIS BOEKENPAKKET TWV 1200FR

Leef volgens je eigen waarden! Wat zijn jouw waarden? Besef dat jij doet wat je doet, ziet wat je ziet en zegt wat je zegt omdat je uniek bent. Stuur je toekomst in de richting die jij uit wil. Begin er op tijd mee, begin nu.

WWW.HERTHA.BE HAALT HET BESTE UIT JOUW

tijdens 4 unieke seminars voor jong volwassenen
Surf voor info of vraag de folder via PB 315 te 3000 Leuven.
Schrijf 299 euro over op rek 744-0048144-25
Stuur deze bon ingevuld terug naar PB 315, 3000 Leuven en neem deel aan seminar n°1 in Center Parcs (voor een gratis weekend verblijf aldaar, zie website of folder.)

NIET TEVREDEN, GELD TERUG GARANTIE.

Naam.....
Adres.....

Variatie grootste troef op Leuven Kort 2001

Filmminnend Vlaanderen mag op beide oren slapen: nadat Leuven Kort vorig jaar omwille van financiële problemen tot een interneteditie was herleid, blijkt het festival dit jaar in volle glorie herrezen. De programmatie van deze zevende editie laat immers alle goeds vermoeden: met een aanbod dat naast de gebruikelijke selectie Vlaamse kortfilms ook korte animatiefilms, videoclip en een selectie Europese kortfilms omvat, wordt zowat iedereen op zijn wenken bediend. Een Leuven Kort Kafee en allerhande feestelijkheden moeten voor de 'finishing touch', zijnde de nodige glitter en glamour, zorgen.

Leuven Kort ging in 1995 van start als kleinschalig evenement waarop aanvankelijk enkel korte Vlaamse fictiefilms werden getoond. Vanaf 1997 kwamen ook korte Vlaamse animatiefilmpjes op het programma te staan en werd voor de eerste maal een Vlaamse kortfilmcompetitie georganiseerd.

De inhoudelijk belangrijkste uitbreiding kwam er in 1999, toen aan de bestaande programmatie een internationaal luik werd toegevoegd en ook een selectie videoclip werd getoond. Bovendien werd in 1999 voor de eerste keer een Kompetitie voor korte animatiefilmpjes en een Videoclipcompetitie georganiseerd. Budgettaire problemen zorgden ervoor dat in 2000 geen "echt" festival, maar een interneteditie van Leuven Kort plaatsvond. Dit jaar echter blijken de financiële moeilijkheden van de baan, zodat het publiek opnieuw een volwaardig festival voorgeschoteld krijgt.

PROGRAMMATIE

Dat op de zevende editie van Leuven Kort variatie troef is, blijkt uit de programmatie. Alles samen worden meer dan honderd filmpjes geprojecteerd, ondergebracht in vier verschillende luiken: fictie (*live-action*), animatie, een videoclipcompetitie en tenslotte een Europese selectie. Elk van deze luiken is op zijn beurt in een aantal categorieën onderverdeeld. Het luik 'fictie', dat het grootste aantal kortfilms omvat, telt negen categorieën. Vooral belangrijk zijn de categorieën 'Vlaamse Kortfilmcompetitie I' en 'Vlaamse Kortfilmcompetitie II': elk van deze onderdelen bevat immers zeven Vlaamse kortfilms die allen uit de lichting 2001 werden geselecteerd en meedingen naar een van de prijzen in de Vlaamse Kortfilmcompetitie. Worden onder meer getoond: *Blind Date* (met onder anderen Stijn Van Opstal en Günter Lesage), *Rauw* (met An Ceurvels en Vic Dewachter), *Knock out* (met Lucas Van den Eynde, Warre Borgmans en An Miller) en *Koffie* (met Frank Focketyn). Daarnaast zijn in het luik 'fictie' echter ook een aantal minder bekende, maar op zijn minst even boeiende categorieën terug te vinden. Interessant zijn bijvoorbeeld de specials rond regisseurs Pieter Van Hees en Bavo Defurne, en een selectie van zes Waalse kortfilms, samengebracht onder de noemer 'Travaux en court'. Aantrekkelijk voor het grote publiek zijn de 'Student Kinopolis Shorts', een eenmalige vertoning van vijf opmerkelijke Vlaamse kortfilms. Op het programma staan onder meer *Straffe koffie* (met Bart De Pauw, Geena Lisa en Filip Peeters) en *Zoltan* (met Pascale Bal en Luk Wyns).

Ook in het luik 'animatie' zijn twee specials terug te vinden: een special rond de filmpjes van Pic Pic André, de Brusselse animatiefilmers met hun onnavolgbare stijl, en een speciaal programma rond Raoul Servais. Daarnaast is er de 'Kompetitie voor korte animatiefilms', die tien filmpjes omvat, en het onderdeel 'Best of Leuven Kort: animatie', dat een overzicht brengt van de beste animatiefilms die de afgelopen jaren op het festival waren te zien.

De Videoclipcompetitie zal wellicht vooral de jongeren onder het publiek aanspreken. Bedoeling van deze competitie is te laten zien dat niet alleen steeds meer videoclips worden geproduceerd, maar dat de clips ook steeds beter worden. Alles samen passeren dertien videoclips, waaronder *Rescue*, *Bananaqueen* en *Welgemeende*, de revue en de kijkers beslissen wie met de Sabam-publieksprijs aan de haal gaat.

Het luik 'Europese selectie', ten slotte, omvat twee categorieën, 'Europese Kortfilmcompetitie I' en 'Europese Kortfilmcompetitie II': uit honderden inzendingen werden tweemaal zeven films geselecteerd, die alle naar de gunst van het publiek en van de vakjury gingen. Op het menu staan onder meer *Copy Shop*, *Stuck*, *Granturismo* en *En Malas Companias*.

KOMPETITIE

Op een 'deftig' filmfestival mogen prijzen niet ontbreken. Leuven Kort heeft dat goed begrepen en organiseert — zoals uit de programmatie is af te leiden — voor elk van de vier programmaluiken een afzonderlijke competitie. Fijn is dat op het Leuvense kortfilmfestival in de eerste plaats met het oordeel van het publiek rekening wordt gehouden: in elk van de vier luiken (Vlaamse kortfilms, Vlaamse animatie,

met een openingsgala, gepresenteerd door Mies Meulders, en een feestelijke receptie. Op deze gala-avond wordt het programma voorgesteld, worden de competitie en de prijzen toegelicht en wordt een hele reeks fragmenten getoond. Vanaf 22u30 diezelfde avond kan je vervolgens op de Oude Markt terecht voor een voorstelling van de sine-mobiel, een brandweerwagen die tot mobiele sinema werd omgebouwd. De avond wordt afgesloten met een Leuven Kort Openingsparty in zaal Rumba&Co. Een week later, op vrijdag 30 november, wordt opnieuw gefeest, ditmaal in zaal Lido. Daar vindt als afsluit van de Videoclipcompetitie immers de uitreiking van de Sabam-publieksprijs plaats. Presentatie is in handen van Stany Crets en Peter Van Den Begin, die zich daarna tot dj's transformeren op de Leuven Kort Party. Wie van het feesten niet genoeg krijgt, kan ten slotte de dag erop het laatste spektakel van de zevende festivaleditie bijwonen. Zaterdagavond 1 december vindt in de Stadschouwburg immers de prijsuitreiking van alle prijzen in de categorieën 'fictie' en 'animatie' plaats. Presentator van dienst is opnieuw een Bekende Vlaming, ditmaal Nic Balthazar, en het gebeuren wordt - zoals dat hoort - met een feestelijke receptie afgesloten.

Vlaamse videoclips en Europese kortfilms) wordt immers een Prijs van het Publiek uitgereikt. In de Vlaamse Kortfilmcompetitie en de Europese Kortfilmcompetitie wordt daarnaast ook een Prijs van de Jury toegekend. Acht mensen, allen op de een of andere manier met film bezig, maken dit jaar deel uit van de jury. Onder hen Bekende Vlamingen als acteur Adriaan Van den Hoof en regisseur Jan Verheyen, maar ook mensen als Kari Louneke, medewerker van het gereputeerde Tampere International Short Film Festival in Finland, en Annemie Degryse, als manager van *Flanders Image* verantwoordelijk voor de promotie van de Vlaamse film in het buitenland.

FEEST

Bij een filmfestival hoort eveneens de nodige glitter en glamour en ook daar hebben de organisatoren van Leuven Kort voor gezorgd. Op 23 november wordt in Kinopolis (Supercity) het festival plechtig geopend

Leuven Kort 2001

Vrijdag 23 november:

Openingsgala in Kinopolis (Supercity). Aanvang: 20u. Toegang: 250 frank. Reserveren: Fnac (0900/00600)

Openluchtvoorstelling van de sine-mobiel op de Oude Markt. Aanvang: 22.30u. Toegang: gratis.

Leuven Kort Openingsparty in zaal Rumba&Co. Aanvang: 23u. Toegang: 100 frank (reserveren niet mogelijk).

Vrijdag 30 november:

Prijsuitreiking Sabam-publieksprijs Videoclipcompetitie en Leuven Kort Party in zaal Lido. Aanvang prijsuitreiking: 22u en aanvang fuif: 22u30u. Toegang: 250 frank. Reserveren: Fnac.

Zaterdag 1 december:

Prijsuitreiking van alle prijzen in de categorieën 'fictie' en 'animatie' in de Leuvense Stadschouwburg. Aanvang: 20u30. Toegang: 250 frank. Reserveren: Fnac of CC Leuven (016/22.21.13).

(gp)

Infobalie in het Leuven Kort Kafee: elke werkdag van 17u tot 22u; in het weekend van 15u tot 22u.

de programmatie van deze zevende editie kenmerkt, zal hoogstwaarschijnlijk opnieuw een breed publiek aanspreken. Wie alles gezien wil krijgen, komt vermoedelijk ogen tekort: keuzes maken zal wellicht onvermijdelijk blijken. De editie van 2001 lijkt in elk geval opnieuw garant te staan voor een week verrassende en boeiende kijkervaringen, hopelijk door velen geproefd en goedgekeurd. "Het bekend maken van de kortfilm en van de talenten van (jonge) sineasten bij het grote publiek" blijft immers een nobel streefdoel.

Griet Plets

Alle informatie omtrent programmatie, lokaties, toegangsprijzen en dergelijke vind je op www.kortfilmfestival.be

BOB DE MOOR SPEELT IGUANODONS

Een vergeten geschiedenis

Bob De Moor kennen we vooral als een man van monologen. Na enkele succesvolle samenwerkingen met schrijver Eriek Verpale, is *Iguanodons* de tweede monoloog die Jo van Damme voor hem schreef. Hij graaft deze keer zeer diep in de Belgische geschiedenis, want het stuk gaat over de iguanodons van Bernisart. Maar ook over de kwalen van deze tijd: gsm's, homejackings en het onveiligheidsgevoel.

Bob De Moor is een meester in het vertellen van verhalen en hij heeft daarvoor zeer weinig middelen nodig. Het decor is dan ook sober: een lege ruimte met één stoel en achteraan een configuratie van panelen waarop je de delen van het silhouet van een iguanodon kan zien (of is dit het verdeelde België?). De Moor zorgt zelf voor de 'special effects' en stelt daarbij het waarheidsgehalte van het stuk van in het begin in vraag.

Ververne, het personage dat De Moor vertolkt, is een regisseur uit het amateurtoneel die niet bepaald onbescheiden is. Zijn persoonlijk leven speelt geen belangrijke rol in het stuk, al vernemen we wel dat hij 'ongelukkig getrouwd is, maar dat het beter is ongelukkig te zijn bij je eigen vrouw dan op een ander'. Daarmee is de toon meteen gezet: De Moor lijkt het deze keer allemaal nogal luchtig op te vatten en vervalt daardoor soms in clichés en flauwe woordspelingen. Toch is het stuk meer dan dat, want de manier waarop De Moor bepaalde actuele thema's zoals het gsm-gebruik aanraakt, zetten wel aan tot dieper nadenken. Ook de minimale, maar daardoor niet minder karikaturale, imitatie van een 'eenheidsflik' werkt overtuigend.

Het is duidelijk dat De Moor het vooral moet hebben van de herkenbaarheid van situaties.

DIEPGANG

De aanzet tot het verhaal over de iguanodons is het relaas van een traumatische homejacking die Ververne onlangs moest ondergaan en de daarop volgende ontmoeting met de homejacker zelf. Via deze 'humorloze' Waal, brengt Ververne de vergeten geschiedenis van de iguanodons binnen in zijn voorstelling en vanaf dan neemt het verhaal onverwachte wendingen. Uit deze scènes blijkt nogmaals dat Bob De Moor beter is wanneer hij echt, op een serieuze manier, een verhaal vertelt. Op dit moment werken bepaalde flauwe grappen vaak storend. Dankzij een zeer functionele belichting en de toevoeging van een achtergrondmuziekje, blijft het geheel wel boeiend. Bob De Moor weet de aandacht van zijn publiek vast te houden door zijn mimiek en door de spanning die hij langzamerhand opbouwt. *Iguanodons* is op het eerste gezicht een luchtige voorstelling, maar het einde van het stuk kan leiden tot een hele andere interpretatie. Toch balanseert De Moor op een slappe koord: op sommige momenten gaat hij ronduit voor entertainment, op andere momenten zit er blijkbaar meer diepgang in. Het blijft wel een onderhoudende voorstelling, die de aandacht van de toeschouwer vooral naar het einde toe zeker vasthoudt en nooit echt verveelt.

Ellen Maerevoet

foto Luk Monsaert

Iguanodons speelt op donderdag 22 november om 20u in het Wagehuys. Info & tickets: 016/22.21.13

AKTIEWEEK STUDENT AID

Koud? Ga naar de film en fuif!

De eerste van de twee jaarlijkse aktieweeken van Student Aid staat voor de deur. Laat je letterlijk en figuurlijk warm maken voor de ontwikkelingsproblematiek door de aangeboden zuiderse films en een zweele folk- en wereldmuziekfuif.

Het was Bob Geldof, de held die tijdens mijn tienerjaren thuishoorde in het rijtje wereldverbeteraars als Lech Walessa en Moeder Theresa, die in de jaren tachtig konserterend voor hongerend Afrika de studentenbeweging inspireerde tot de oprichting van Student Aid. Deze vereniging stelt zich tot doel studerend Vlaanderen op een studentikoze wijze te konfronteren met ontwikkelings samenwerking. Konkreet engagement, creatief denkwerk en een korrekte beeldvorming over het ontwikkelingsvraagstuk staan daarbij centraal. Mensen in beweging krijgen en houden, met een interkulturele dialoog als doel.

LAWAAI

De vereniging wil een brug zijn tussen de studenten en organisaties zoals Oxfam-Wereldwinkels, Vredeseilanden, Broederlijk Delen, Artsen Zonder Grenzen, 11.11.11, Unicef en dergelijke. Student Aid heeft zelf geen projecten lopen en doet niet aan geldinzameling. Lawaai maken en de studenten wakker schudden, daar draait het om.

Daartoe worden allerlei activiteiten op touw gezet, zoals deze aktieweek van 26 tot 29 november. Loop je ondertussen warm en heb je zin om mee te werken? De tweede aktieweek gaat van start op 11 maart. Helpende handen zijn, zoals in elke vereniging

heden ten dage, altijd meer dan welkom.

Toch een bedenking: enerzijds blijft de vraag hoe groot het aktie-gehalte is bij het bekijken van films. Of gaat het niet om een hoge score op de revolutionaire schaal? Als smaakmaker anderzijds, is het festival best leuk en alleszins laagdrempelig. Het hoeft ook niet altijd zwaar op de hand te zijn.

Hanna Deboes

Programma aktieweek Student Aid

Filmfestival van 26 tot 28 november in studio 1 (tickets: 180,- student ; 220,- niet-student)

Maandag 26/11

20u: 27 Missing Kisses

22u30: The Circle

24u: Terra Estrangeira

Dinsdag 27/11

20y: Ali Zaoua

22u30: Garage Olimpo

Woensdag 28/11

20u: Split Wide Open

22u30: Amores Perros

Donderdag 29/11

Optreden The Dill Brothers en Folk-en wereldmuziekfuif. Vanaf 21u in de Blauwe Kater (200,- inkom ; 100,- enkel fuif)

(hd)

Nieuwe Reeks zoekt

De Nieuwe Reeks vzw is op zoek naar een financieel verantwoordelijke.

De nieuwe reeks is een vzw, opgericht en geleid door studenten, die met een cyclus van vijf konserten een forum voor hedendaagse klassieke muziek wil creëren in deze universiteitstad.

Gezocht wordt bij deze een gemotiveerde medewerker om het financiële luik van deze organisatie dit seizoen te helpen ondersteunen.

Meer info bij Jonathan Van Herpe, Fonteinstraat 75/50, 3000 Leuven (0485/74.99.51 of 016/20.08.15).

(jv)

Nederlands Klassiek Verbond

Na een jarenlange afwezigheid gaat het Nederlands Klassiek Verbond (NKV) in Leuven weer van start! NKV hoopt op een talrijke opkomst voor de (gratis) voordrachten en staat steeds open voor nieuwe suggesties of interessante activiteiten. Alle vrijwilligers die mee willen werken aan de verspreiding van ons klassieke erfgoed, zijn overigens meer dan welkom!

Volgende voordracht:

Dinsdag 4 december 2001:

Doctor Herbert Verreth: Atlantis van Platon tot Disney

Het mitische Atlantis van Platon is een eigen leven gaan leiden, zodat men reeds in de oudheid begon te twijfelen of het verhaal geen grond van waarheid kon bevatten. In de literatuur, de film en de strip liet men zijn fantasie rond dit verzonken continent dan ook de vrije loop.

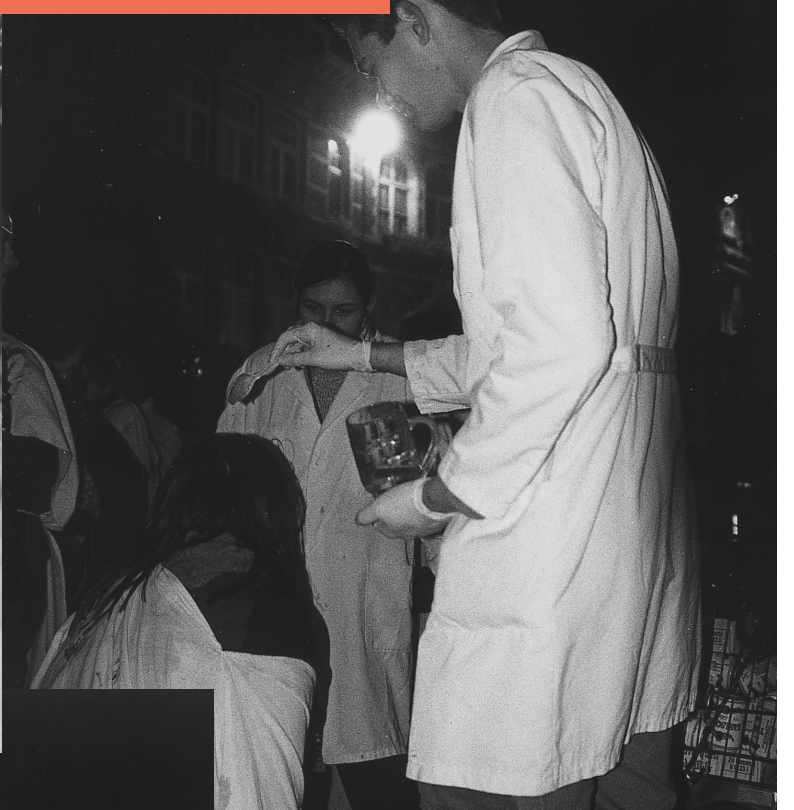
De voordracht vindt plaats in MSI, Erasmusplein, 3000 Leuven om 20u. De toegang is gratis, zowel voor leden als voor niet-leden.

Teater en film rond de oudheid:

Voor een overzicht van teatervoorstellingen en films rond de oudheid verwijzen we graag naar de NKV-website (<http://www.flwi.rug.ac.be/NKV/>) waar alle gegevens per stad staan gerangschikt.

Dopen: een sfeerbeeld

Fotoreportage: Johan Coart en Gert Schuyten

Winterstop kennen we niet in Leuven

De vierentwintigurenloop is nog maar net achter de rug, of er is al een nieuwe uitdaging voor de sportieve student. Vorige week zijn immers de InterFakultaire Bekercompetities van start gegaan. Fakulteitskringen en peda's bekampen elkaar de volgende maanden in verschillende sporttakken.

De medewerkers van Sportraad, een geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), zitten duidelijk niet stil. Na de sporthappening, de halve marathon en de vierentwintigurenloop is het nu dus de beurt aan de Interfakultaire Bekercompetities (IFB). Het woord winterstop kennen we hier niet in Leuven. Vrieskou of niet, er wordt gevoetbald, gevolleybald, gebasketbald en sinds twee jaar ook getafeltenist (of is het nu tafeltennist?) dat het een lieve lust is.

Ook in de IFB-competities is het deelnemen voor de meeste ploegen belangrijker dan winnen. Vooral de kleine kringen weten dat ze zich weinig illusies moeten maken in confrontaties met bijvoorbeeld Apollon, VTK of Ekonomika. In een ontspannen en sportieve sfeer wat wedstrijdjes

afwerken, is voor hen belangrijker. De meer ambitieuze ploegen daarentegen streven naar een plaatsje in de finale van de IFB-competitie, het summum na een maandenlange eliminatieprocedure.

Het concept van die finaledag, waarop alle finales van de IFB-competities worden afgewerkt, is trouwens een beetje gewijzigd dit jaar. Tot vorig jaar werden ook nog zogenaamde *kleine finales* gespeeld, de wedstrijden voor de derde en de vierde plaats. Omdat uit de ervaring is gebleken dat weinig ploegen nog gemotiveerd waren om voor die derde plaats te spelen en vaak zelfs gewoon hun kat stuurden, heeft Loko-Sportraad beslist de kleine finales te schrappen. Op die manier wil men de finaledag een stuk gebalder en flitsender maken.

Een plaats in de finale van een IFB-competitie geeft overigens recht op deelname aan het Leuven International Student Sport Tornado (Lisst), dat traditioneel in februari wordt georganiseerd door Loko-Sportraad.

Tijl Vereenooghe

foto archief

BOETIEK K.U.LEUVEN

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13
Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

IFB-wedstrijden deze week

Hieronder vind je een overzicht van alle matches die deze week gespeeld worden in het kader van de Interfakultaire Bekercompetities. Het volledige programma van de voorrondes en de rangschikkingen van de verschillende poules zijn ook na te lezen op de website van Loko-Sportraad (www.spora.student.kuleuven.ac.be).

Voetbal heren

VRG - Portulaca 19/11 18u KG
Farma - Bios 19/11 18u T3
Ekonomika - Historia 19/11 19u T3
Germania - Edustria 19/11 19u KG
LBK - Terbank 20/11 18u KG
VTK - Politika 20/11 18u T3
Loko - Portulaca 26/11 19u KG

Voetbal dames

Apollon - Psychologie 22/11 18 u KG

Basketbal heren

LBK - Germania 19/11 16u KBC
Apollon - Historia 19/11 17u KBC
Pauscollege - Farma 19/11 17u KBC
Wina - VRG 19/11 17u SDN
Medica - Chemika 19/11 20u SDN
Ekonomika - Psychologie 20/11 21u SDN
Terbank - Eoos 20/11 22u SDN
Edustria - Politika 21/11 20 u SDN
Camillo Torres - VTK 22/11 17u SDN
Heilige Geest - Loko 22/11 17u SDN
Apollon - Farma 26/11 16u KBC
Medica - Wina 26/11 16u KBC
Chemika - VRG 26/11 16u KBC
Bios - Historia 26/11 18u KBC

Basketbal dames

Farma - Psychologie 19/11 18u KBC
Bios - Apollon 19/11 18u KBC
LBK - Justus Lipsius 20/11 21u SDN
Bios - LBK 26/11 17u KBC
Apollon - Justus Lipsius 26/11 17u KBC

Minivoetbal heren

Bios - Edustria 1 19/11 18u rood
Terbank - Klio 19/11 18u PT

Apollon - Apollonia 19/11 19u PT
Romania - Psychologie 19/11 19u rood
Ekonomika - Heilige Geest 19/11 20u rood
Groenveld - Chemika 20/11 18u rood
VTK - Politika 20/11 19u rood
Camillo Torres - Historia 21/11 18u rood
Thomas Morus - Pauscollege 21/11 18u PT
Eoos - Edustria 2 21/11 19u PT
Justus Lipsius - Germania 21/11 19u rood
LBK - Wina 1 22/11 18u rood
Groenveld - Politika 26/11 18u rood
Bios - Historia 26/11 19u rood
Politika - Wina 2 26/11 19u PT

Minivoetbal dames

Germania - Historia 22/11 18u PT
Pedagogiek - Psychologie 22/11 19u rood
Merkator - Wina 22/11 19u PT
LBK - Wina 26/11 20u rood

Volleybal heren

Medica - Bios 19/11 16u KBC
Germania - Merkator 19/11 17u KBC
LBK - Historia 19/11 18u KBC
Wina - Politika 19/11 19u KBC
Apollon - Chemika 20/11 22u KBC
Terbank - Pedagogiek 21/11 17u KBC
Edustria 1 - Alfa 21/11 18u KBC
VTK - Groenveld 21/11 21u SDN
Klio - Politika 26/11 16u SDN
Wina - Historia 26/11 16u SDN

Volleybal dames

Pedagogiek - Bios 21/11 16u SDN
Medica - Psychologie 21/11 16u SDN
VTK - Germania 21/11 16u SDN
Apollon - Portulaca 21/11 17u SDN
Historia - Ekonomika 21/11 17u SDN
LLK - Groenveld 21/11 17u SDN
Farma 1 - VRG 21/11 22u SDN
Edustria - Farma 1 22/11 22u KBC
Romania - Groenveld 26/11 16u KBC
VRG - Bios 26/11 16u SDN
Merkator - Farma 2 26/11 17u KBC
Pedagogiek - Farma 1 26/11 17u SDN
Medica - VTK 26/11 18u KBC
Psychologie - Germania 26/11 19u KBC

(tv)

OKBC = KBC-sporthal; SDN = Sporthal De Nayer; rood = rood terreintje naast de piste; PT = polyvalent terrein; KG = kunstgrassterrein; T3 = terrein 3

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

VOORJAAR 2002 verhuist SPITkringloopwinkel:

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

Huidig adres: Diestssteenweg 104:
3010 Kessel-Lo
016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

ZOEKERTJES

√ Ellen in china, we missen u verslikkelijk!
 breng ons iets moois mee, hé, van ginder (ne knappe, rijke chinoos of zo), de fak is echt niet 't zelfde zonder u. tot gauw!
 √ Margo is een kribbig schatje.
 √ Eikeltje, niet te zat, hé, op de cantus! en hou dries ook een beetje in toom.
 √ Missie, wanneer gaan ons alter ego's nog eens in actie treden? ik heb mijn witte broek en buffalo's in weken al niet meer aangeraakt. of zit ge op iets te broeden, misschien?
 √ Nele S wordt zowaar 24 jaar. Hip hip hoera!
 √ Tijl V is zonder twijfel de held van de week.
 √ Zijn liefde voor Veto is zo groot dat hij een meisje wil gaan versieren met een rijbewijs zodat de Vetokar morgen een chauffeur heeft.
 √ Merk op dat het hier gaat om Tijl VN en niet om Tijl V.
 √ Om de verwarring nog wat groter te maken.
 √ Nathalie, tot dinsdag. Het eten zal weer fantastisch zijn. Redsek.
 √ Zoals gewoonlijk dus.
 √ Alfa is achttien geworden.
 √ Joepie! Eindelijk volwassen!
 √ En dat werd gevierd met een spetterende fuif.
 √ En we moeten het eerlijk toegeven: dj Stoned heeft goed gedraaid.
 √ Dj Drunk draait trouwens morgen in de fak.
 √ Allen daarheen dus!
 √ En niet alleen morgen, maar iedere dag van het jaar.

√ Peter moet morgen niet vroeg opstaan.
 √ We gaan dus 't Elixir sluiten vandaag.
 √ Burgies, pas op voor de Veto-invasie!
 √ Waarschijnlijk tussen vier en vijf uur.
 √ Dringend gezocht: chauffeur voor de Veto-kar.
 √ Het wordt zelfs betaald.
 √ Een foto-pagina is echt een uitdaging.
 √ Zelfs voor de nieuwe webmaster van Politika.
 √ En omdat het deze week in geen enkel artikel staat...
 √ SPIRIT!
 √ Studieduurverlenging, zit dat federaal?
 √ En hoe zit dat met taal, Patje?

Gespot

Ook deze week vielen er mensen in de boter door voor hun fiets op te komen. De winnaars zijn:

Jens Coenen, Lieven Desmet, Roselien Bommerez, Tine Boon en Iris Turck.

Wie als eerste bij onze prijzenkast staat, mag eerst kiezen. Stickers en prijzen zijn te vinden bij Depo, Inkomhal van Alma 2 — rechts de trappen op.

(tl)

KOLOFON

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 28
Nummer 9
19 november 2001

Ver. uitg.: Tijl Vereenoghe
Redaktiesekretaris: Tijl Vereenoghe

Redaktie: Kristof D'Exelle, Thomas Leys, Els Silvrants, Matthieu Van Steenkiste

Doka: Johan Coart, Jacques Herbots, David Loyen, Gert Schuyten, Barbara Vanden Bulcke, Bart Wauters

Medewerkers: Hanna Deboes, Iris Dierckx, Bert Ingelaere, Ellen Maerevoet, Kris Malefason, Griet Plets, Jürgen Smekens, Frederick Vertommen

Lay-out en vormgeving: Katia Aerts, Peter Bulckens, Birgit Croux, Filip De Keukeleere, Kristof D'Exelle, Bert Ingelaere, Thomas Leys, Bert Pieters, Tijl Vanneste, Matthieu Van Steenkiste, Tijl Vereenoghe, Jan Verkoyen

Dtp: Katia Aerts, Peter Bulckens, Matthieu Van Steenkiste, Tijl Vereenoghe, Jan Verkoyen

Spelling: Kristof D'Exelle, Matthieu Van Steenkiste

Eindredactie: Tijl Vereenoghe

Assistentie eindredactie: Kristof D'Exelle

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Opplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

MAANDAG

19.00 u **VERGADERING** Info-avond voor de ouders, in Oratoriënhof, toeg. gratis, org. Driekant en 8-of.

19.15 u To the movies ('Kampvuur' en 'Priest'), in ballon Hooverplein, org. 8-of jongens.

19.30 u **LEZING** 'De bouwstenen van de materie', met professor M. Huyse, in Aula Pieter De Somer, org. Lessen voor de 21ste eeuw.

20.00 u **TEATER** De Reynaertghesellen, in Teater Malpertuus, toeg. 225/250, org. De Reynaertghesellen.

20.00 u **DEBAT** Blauwe Maandag met Eric Van Rompuy, CD&V fractievoorzitter in het Vlaamse Parlement, in Notre Dame, org. LVSU-Leuven.

DINSDAG

19.30 u To the movies ('Bound'), in kruispunt Bogaarden-Burgemeesterstraat, org. 8-of meisjes.

20.00 u Kaas- en wijnavond, org. Germania.

20.00 u **DEBAT** Debat met Jos Geysels over rood-groene samenwerking, in MTC 00.12, org. Socialistische Studentenbeweging en Jong-Agalev van de Leuvense studenten.

20.00 u **TEATER** Victoria speelt 'Larf', een dramatisch konsert met Josse De Pauw, in Stadschouwburg, toeg. 322/726, org. CC Leuven.

WOENSDAG

13.10 u **KONSERT** UUR KULTUUR:
 Romantische kamermuziek met Trio Clarino, in Vlam, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie KU Leuven.

14.00 u **FILM** 'Iris', Nederlands drama uit 1987, in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.

20.00 u Film: "Tigerland", in in MSI 03.18, org. Germania.

20.00 u **TEATER** Victoria speelt 'Larf', een dramatisch konsert met Josse De Pauw, in Stadschouwburg, toeg. 322/726, org. CC Leuven.

20.00 u **TEATER** Echt Antwaarps Teater speelt 'k Zit met de gebakken peren', in Auditorium Minnepoort, toeg. 585, org. Vriendenkring 2000.

20.00 u **FILM** 'Iris', Nederlands drama uit 1987.

in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.

20.00 u **KONSERT** Gitaarfestival 'Van vroege middeleeuwen tot hedendaagse jazz', in Lemmensinstituut, toeg. 200/250, org. Lemmensinstituut.

DONDERDAG

19.30 u Samen naar 'Chutney Popcorn', in Studio'ke, org. Labyrint.

20.00 u **KONSERT** Gitaarfestival 'Van vroege middeleeuwen tot hedendaagse jazz', in Lemmensinstituut, toeg. 200/250, org. Lemmensinstituut.

20.00 u **TEATER** 'Iguanodons', een monoloog van Bob De Moor, in Wagehuys, toeg. 443, org. CC Leuven.

20.00 u **TEATER** Het beste van Dirk Denoyelle, in Stadschouwburg, toeg. 303/666, org. CC Leuven.

20.00 u **LEZING** Guy Hendrix over de veranderingen in het huidige geglobaliseerde kapitalisme, in Masereelklub (Ierse Predikherenstraat 33), toeg. gratis, org. SAP.

VRIJDAG

19.00 u Samen naar 'Velvet Goldmine', in station Leuven, org. Kastkraker en 8-of.

20.00 u **TEATER** Freek De Jonghe, in Stadschouwburg, toeg. 443/847, org. CC Leuven.

20.15 u **KONSERT** Hilde Perl en Friederike Heumann, viola da gamba; Lee Santana, theorb, in Grote Aula MTC, toeg. 500, org. Musica Antiqua Leuven.

20.30 u **TEATER** 'Kamagurka' met Gunter Lamoot, in Corso Teater, toeg. 454, org. ATL Teater.

23.00 u **FUIF** Holebi-fuif, in Lido, org. L'Heure Exquise.

ZATERDAG

20.00 u **KONSERT** 'De Prehistorie van de musical', met het Koninklijk Ballet van Vlaanderen Musical, in Stadschouwburg, toeg. 242/847, org. CC Leuven.

20.30 u **TEATER** 'Femme fatale', monoloog met Chris Verhavert, in Amusements Teater, toeg. 454, org. ATL Teater.

ZONDAG

10.00 u **BEURS** Micro Mega Market, in Brabantal, toeg. 200, org. Dipro bvba.

15.00 u **KONSERT** 'De Prehistorie van de musical', met het Koninklijk Ballet van Vlaanderen Musical, in Stadschouwburg, toeg. 242/847, org. CC Leuven.

20.30 u The making of. an 8-of-movie, in C&C, org. 8-of.

MAANDAG

19.30 u **LEZING** 'De betrouwbaarheid van eksterne bedrijfsrapportering', met professor M. Willekens, in Aula Pieter De Somer, org. Lessen voor de 21ste eeuw.

20.00 u Bi(j)scholing, in ballon Hooverplein, org. 8-of.

Alfa

• 19/11 Tapavond, in Fak Letteren. • 22/11 om 20.00 u: Film, in MSI 00.14.

Antropologie

• 21/11 Spelletjesavond, in Amedee.

Ekonomika

• 19/11 Begin erotische week, in Dulci. • 21/11 Economisch debat met onder andere Rik Daems, in MTC 00.10.

Eoos

• 19/11 om 18.00 u: Presidiumvergadering, in perma. • 21/11 om 20.00 u: Muziekkwis, in Toewip.

Germania

• 20/11 om 21.00 u: Kaas- en wijnavond, in perma.

Katechetika

• 20/11 om 21.30 u: Fakbaravond, in Den Artiest. • 21/11 om 20.00 u: Presidiumvergadering.

LBK

• 20/11 Messageparty, in Gnorgl. • 20/11 Het grote palmspel, in de bar. • 21/11 Zat van fortuin, in Gnorgl. • 21/11 Palm en smartlappen, in Gnorgl.

LLK

• 21/11 Doop en kantus, in Doc's Bar.

Pedagogische Kring

• 21/11 Miss en Mister Pedagogiek verkiezingen, in L'Affaire.

VRG

• 21/11 TD 'Strijd der jaren', in Lido.

VTK

• 20/11 HOJA-kantus, in Toewip. • 21/11 Kleinkunstavond met Duvel @ 50 frank, in 't Elixir. • 22/11 Kl@h met 'De groendienst' en 'Sois-Belle', in de Blauwe Kater.

Wina

• 21/11 Maffiabar, in RC-bar. • 23/11 Samen naar optreden Freek de Jonge; kaarten bij cultuur@wina.be, in Stadschouwburg.

Leuven aan de Zaire

Man 1954 tot begin jaren zeventig had de KU Leuven een afdeling in Kongo, eerst in de kolonie en later in de onafhankelijke staat. De Universiteit Lovanium is jammer genoeg slechts nog een voetnoot in de geschiedenis van deze Alma Mater. Net daarom zocht Veto een van de veteranen van Lovanium op.

Veto: *Een universiteit in het hart van Afrika. Dat was toch vrij ongewoon?*

Professor Jacques Herbots (pro-dekaan Rechtsgeleerdheid, assistent in Lovanium 1963-1969): «In 1954 vatten de jezuïeten het plan op om in Kimuenza, even buiten Kinshasa, op een heuvel een universiteit te bouwen. Dat heette daar toen *la colline inspirée*. Een universiteit was zeker niet vanzelfsprekend, maar Kongo had een zeer goed basisonderwijs. Zeker als je vergelijkt met de Engelse en Franse kolonies. Daar voerde men een prestigepolitiek door wel universiteiten op te richten, maar geen degelijk lager onderwijs.»

«De kampus had echt iets Amerikaans, met een studentenkwartier en een soort villawijk voor het academisch personeel. In het midden stond er een prachtige kerk en een sportcentrum dat gerust olympisch genoemd kan worden. Als assistent zat ik eerst samen met een aantal andere selibatairs op een kamer bij de studenten. De sfeer was ook zeer open, omdat studenten en profen op zeer korte afstand van elkaar leefden. Uiteraard waren de studentenaantallen beperkt, een beetje zoals de Kulak vandaag.»

Veto: *In hoeverre was de autochtone bevolking aanwezig in Lovanium?*

Herbots: «De studentenbevolking was gemengd, met in sommige richtingen een duidelijk overwicht van zwarten. Die volgden dus samen les, hoewel het sociale leven 's avonds wel nog grotendeels apart verliep. Er waren ook zwarte profen, wat ook als normaal werd beschouwd. Zeker bij de theologen, maar wij hadden ook een zwarte konstitutionalist. Voor de onafhankelijkheid in 1960 moet er vanuit de Belgen wel een zekere barrière hebben bestaan, en nadien zal er bij een aantal mensen onderhuids dat gevoel hebben verdergeleefd.»

ROBESPIERRE

Veto: *U was actief in de rechtenfaculteit. Was dit belangrijk voor Kongo?*

Herbots: «Het oprichten van een rechtenfaculteit was politiek geladen. De faculteit was ook een van de laatsten die werd opgericht, omdat men daar schrik van had. Robespierre, een van de grondleggers van de Franse revolutie, was tenslotte ook een advocaat die zijn brood niet verdiende.»

Veto: *Waarmee hield u zich concreet bezig in Lovanium?*

Herbots: «Samen met mijn kollega Pauwels had ik de opdracht gekregen het gewoonterrecht van Kongo op te tekenen. Dat betekende dus dat wij met een jeep — met een badkuip in de koffer! — de brousse introkken naar de verschillende stammen. Daar werden we goed ontvangen door de sjefs, die fier waren dat een paar *witmensen* hen kwam ondervragen. Bij de zwarte studenten was er immers totaal geen interesse voor het gewoonterrecht. Dat had geen status.»

«En toch moest dat gewoonterrecht ook in Kongo worden toegepast. Ik weet nog goed toen de nalatenschap van president Kasa-Vubu werd verdeeld, dat dit gebeurde volgens het matriachale stelsel van de Makongo-stam en niet volgens het geschreven wetboek. Het was dus wel ironisch om enerzijds de studenten te horen spreken over *l'authenticité africaine*, terwijl ze anderzijds niet omkeken naar het eigen recht.»

Veto: *Kunt u iets meer vertellen over de figuur van rector Luc Gillon?*

Herbots: «Monseigneur Gillon was er één uit de duizend. Een echte ondernemer die uiteindelijk een hele universiteit uit de grond heeft moeten stampen. Hij had trouwens ook zijn eigen vliegtuig. Het was een priester, maar in Lovanium vertelde men dat hij maar één keer de zegen had gegeven. Dat was aan de passagiers van het vliegtuig toen men dacht dat het ging neerstorten. Gillon was kernfysicus en had trouwens ook een cyclotron (apparaat uit de kernfysica dat geladen deeltjes versnelt, tl). Hij was ook zeer bekommerd om de kwaliteit van het onderwijs. Ieder jaar sjarterde hij een vliegtuig voor professoren uit alle Belgische universiteiten. Die namen dan in Lovanium eksamen af. Het nivo was dus enigszins evenwaardig met dat in België.»

Veto: *Was er dan nog contact met de KU Leuven?*

Herbots: «De institutionele band was formeel doorbroken. Uiteraard was er wel een zeer grote doorstroming van personeel vanuit Leuven naar Lovanium. Ook kregen we duidelijk het signaal dat indien het mis zou lopen met Lovanium, er dan een toekomst kon worden verzekerd bij de KU Leuven. Ook onze lonen werden betaald door een stichting, die ook wel Leuvense wortels moet hebben gehad. De facto was Lovanium dus wel nog een antenne van de Alma Mater.»

VUULTJE

Veto: *Hoe keek de Kongolese staat aan tegen Lovanium?*

Herbots: «Tot 1969 was er geen vuiltje aan de lucht. De universiteit genereerde immers ook een aanvoer van mensen en materiaal. De machthebbers waren bijna steeds aanwezig bij onze grote plechtigheden. Wij waren immers ook vrij dicht bij de hoofdstad gesitueerd. Zo werden we ook uitgenodigd door Mobutu voor een receptie in de presidentiële tuinen toen hij het bewind had overgenomen. Toen ik mijn doctoraat afrondde, zag je echter wel duidelijk dat de situatie in het land verslechterde. Mobutu speelde met het idee van de zairisering en moest ook hier en daar zijn politieke vriendjes benoemen. Voor mij was het toen ook duidelijk dat het ogenblik aangebroken was om te vertrekken.»

«Voor monseigneur Gillon moet het verschrikkelijk zijn geweest om zijn universiteit bijna letterlijk kapot te zien gaan. Het olympische zwembad werd gebruikt om vuil in te storten. Het academische ziekenhuis, eens een voorbeeld voor heel Kongo, ging snel achteruit. Er sirkuleerden verhalen over baby's die werden gevonden tussen het linnen. Deuren werden afgebroken om opgestookt te worden. Ik ben trouwens daarom ook nooit teruggeweest naar Lovanium. Het is erg jammer dat het daar allemaal zo teloor is gegaan, uiteindelijk ook in hun nadeel. Iets gelijkaardig gebeurt nu in Zimbabwe met Mugabe. Ook in Zuid-Afrika dreigt dezelfde toer op te gaan.»

Veto: *Hield men dan geen rekening met de mogelijkheid dat Lovanium zou verdwijnen?*

Herbots: «Toch wel. In die periode had je immers ook veel rebellies. Op onze kampus was er een haast permanente UNO-aanwezigheid. Zelfs voor verplaatsingen op de kampus had je een bewijs nodig. Een auto die onbewaakt was achtergelaten, verloor

haast zeker zijn banden. De veiligheid was dus een probleem. Niemand van ons was naïef genoeg om te denken dat we daar nog lang zouden zitten.»

Veto: *Was er dan ook veel politieke discussie aan de universiteit?*

Herbots: «Zeker, maar het is overdreven om te spreken van echte kernen. Lumumba en de nationalist spraken natuurlijk wel wat studenten aan. Belangrijker in de Kongolese politiek zijn de etnieën. Echte politieke

«Dat betekende dus dat wij met een jeep — met een badkuip in de koffer! — de brousse introkken naar de verschillende stammen»

studentenakties hebben we dus ook niet gehad, buiten wat protest hier en daar tegen prijsverhogingen in de plaatselijke Alma. Konflikten met de academische overheid waren er evenmin. Zoals gezegd was het professorenkorps zeer jong en waren er ook een aantal die in zekere zin aan de kant van de progressieve student stonden, om hen ook aan te sporen actie te ondernemen.»

Veto: *Lovanium was een katholieke universiteit. Waaraan was dat te merken?*

Herbots: «De kerk stond duidelijk in het midden. Dat gaf soms wel aanleiding tot vreemde situaties. Zo hebben we ooit een overlijden van een zwarte student gehad. Voor de begrafenis waren alle professoren in toga aanwezig en stelden ze zich op aan één zijde van de kerk. Aan de andere zijde stond de familie van de overledene, met vrouwen met ontbloot bovenlijf die zich de keel uit het lijf schreeuwden. Wat een situatie! De studenten kwamen uit missionarisscholen, maar waren zeker niet verkrampd in hun katholiek geloof. Bij de professoren had je overigens ook vrijzinnigen.»

KAKKERLAKKEN

Veto: *Hoe was het comfort?*

Herbots: «Daar valt niet over te klagen. Er was airconditioning en ik gaf les in een hemd zonder vest. Je kon ook zowat alles krijgen, tot aardbeien uit de Kivu toe. Ik herinner me wel dat ik op een dag aan tafel iets voelde kriebelen aan mijn benen en dat dit een slang bleek te zijn. Gelukkig was er een zooloog in de buurt die precies wist hoe hij

zo'n dier moet vastgrijpen. En je had ook kakkerlakken en dat soort zaken. Dat hoorde allemaal bij de *couleur locale*.»

«Er waren zeker gevaarlijke situaties tijdens onze tochten door de brousse. Een overzetboot die er 's avonds niet meer bleek te zijn bijvoorbeeld, waardoor we in de auto moesten overnachten. Het meest penibele moment was toen we dienden halt te houden aan een militaire barrage. Een aantal officieren ondervroegen ons en ik dacht dat we onze *laisser-passer* waren kwijtgeraakt. Uiteindelijk stak die nog in mijn zak. Voor hetzelfde geld schieten die soldaten je daar ter plekke neer, natuurlijk.»

«Daarom bleven ook veel Europeanen op de kampus zelf. Ik ging wel vaak naar de *cité* naar de diverse bars en wel om een zeer bijzondere reden. De liederen in

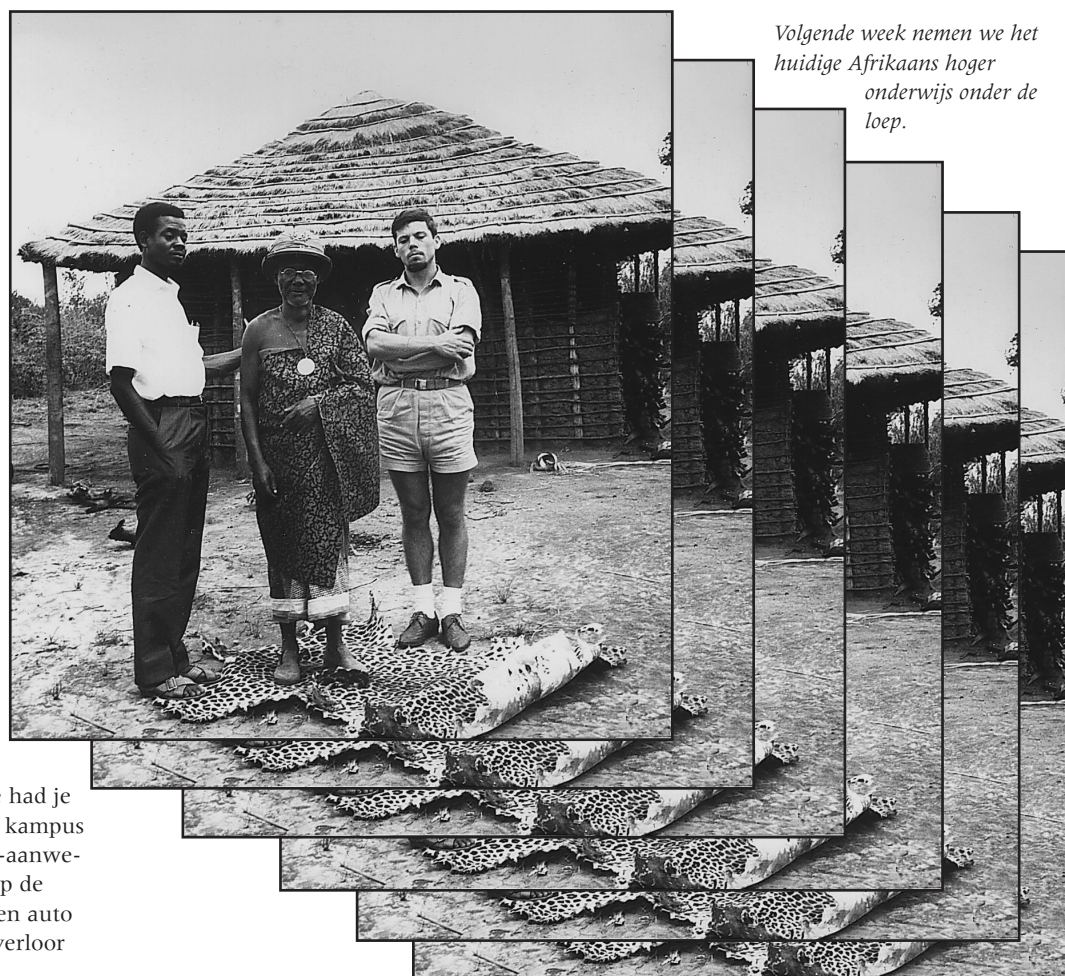
het Lingala die ze daar zongen, bevatten immers elementen van het gewoonterrecht. Heeft een vrouw recht op onderhoudsgeld wanneer ze door haar man verlaten wordt? Dat soort zaken. Het ging zelfs zo ver dat we die liedjes op band opnamen en lieten vertalen voor ons onderzoek. Voor ons was het natuurlijk een ekskuus om naar de kafees te gaan (*lacht*).»

Veto: *Het hoger onderwijs in Afrika is vandaag een moeilijke zaak. Wat is uw visie hierop?*

Herbots: «Soms denk ik in een vlaag van entoesiasme eens: laten we opnieuw beginnen. Het is zo jammer wat daar is verloren gegaan. Dan denk ik ook aan generaties van studenten aan wie ikzelf ook heb lesgegeven, waarvan er velen werden vermoord. Dat is ontmoedigend. Misschien dat er met Louis Michel verandering komt en er terug ruimte is voor duurzamere initiatieven. Want als wij het niet doen, zal er niets gebeuren. Een universiteit is als broeihaard van liberale ideeën immers ook een van de eerste zaken die sneuvelt wanneer er een autoritair regime aan de macht komt. We moeten wel een manier vinden zodat het niet neerkomt op neokolonialisme.»

«De KU Leuven moet zeker niet beschaamd zijn om wat ze gepresteerd heeft in Kongo. In de korte periode die we daar aanwezig waren, hebben we veel goede dingen verwezenlijkt in een zeer open sfeer die naar mijn aanvoelen helemaal niet kolonialistisch was.»

Thomas Leys
Foto: Jacques Herbots

Volgende week nemen we het huidige Afrikaans hoger onderwijs onder de loep.